

Historické náčrtky

z

Sukoradim

u M. Boleslavi.

Sestavil

z vlastních svých zápisů
z pramenů čerpaných, hlavně
z desk zemských

Josef Pita^{III}

V Obřevčicích d. 21 ledna 1886.

Starožitný rod
Bubni a Bubna

na Břežně a Skašově,

od r. 1544 až do r. 1749.

Příspěvek k rodopisu říšsk.
hrabat.

Bubni a Bubna a z Bític.

Z vlastních zápisů knih z pa-
mení čapanyel, hlavně z seok
zemských, sestavil

Jos. Příbram
1884.

Obsah:

- 1/ strana 36 a 39.
- 2/ Účinnost
- 3/ Rybníky
- 4/ šnek - 17

Obsah.

Strana

I.	Osada Sukorady za starodávna / co država deska vá. <u>Poznámky: Golota, Kilenice, d.</u>	1.
II.	Dva dvory poplužní v Sukoradech	5
III.	Dvory kmešci v Sukoradech, když tam dva dvory poplužní byly	6
IV.	Druhý dvůr poplužní v Sukoradech a přikoupení toho dvora k tvrzí Sukoradské p. 1487	7
V.	Poleďní z pániv na tvrzí Sukoradské a na Su- koradech: (Dan kapáček ze Sukorad	10.
VI.	Zboží Sukoradské po přikoupení 2 ^{ho} dvora popř. v Sukoradech; - sousední državy oné do- by; - lesy; - Sukoradská obec a dvory kmešci	11
VII.	Vešnice, Škašov, příslušnými lesy a j. se dostala v držení Jana Kapáčka ze Sukorad a na Sukoradech	15
VIII.	Březno ukoupeno (Janem Kapáčkem ze Sukorad, a Sukorady přestaly býti državou deska	16.
IX.	Veš Sukorady po připojení Sukoradského zboží deskové ke Březnu. Třez, dvůr popluž- ní a dvory kmešci v Sukoradech	18
X.	Březno přišlo r. 1844, majetek rytířů Kubnů a Kubna	20
XI.	Dělení panství Březenského na 2 díly, r. 1858	21
XII.	V Sukoradech r. 1858 celkem 18 osadníků, jejich rechnostenská platba, dárky a povinnosti	24
XIII.	Státní Škašovský, a k tomu státní ves Sukorad- dy poddanstvím příslušná	26
XIV.	Usedlosti v Sukoradech p. 1660	29
XV.	Odprodání 2 statků, 1 chalupy a hospedy, celkem 4 starenich v Sukoradech k panství Kosmonoskému roku 1671	32.

Osada Sukorady
za starodávna eo država desková.

Pod jménem „Sukorady“ jsou v těchto
dív osady, jedna, u Mladé, Kolečavi, druhá, na bý-
valém panství Klenickém a třetí, v Klenickém,
okres Štětí.

Sukorady, u Ml. Kolečavi jsou do jisté míry
prastaré, a ta osada se nikdy jinak nejmenovala
a nepsalá, než jak nyní: „Sukorady.“ Že by tu
byl někdy hrád slával a ta ves za starodávna
žety se byla „Sukohrady“ nazývala, to jsou líché
domněnky.

Starých dobách, jistě že již záhy v III. století, býva-
ly Sukorady državou, zbožím, deskovým, sam, svrz
a dvůr poplužní. Někteří panské, neb vládycké
rodiny v držení Sukoradského zboží v prvních do-
bách jeho stavění byly, a tam na svrzi sídly, - ne-
povědomo.

Tvrz v Sukoradech stála, samoleť opodál včernice, u
nyní mostu na cestě od Sukorad, u Malovicím, včernice,
u spojení dvou potoků a mezi těmi, mezi potokem od
Klenovic, sem Klenovicím a potokem Klenic. Tvrz
Klenice měl za starých dob, než na honem uvítaným
na mlýn Malovicím, veden byl, přivzemi lok svůj do
Klenovic, přes luka, k Sukoradám, a tu v místě, u
nynějšího mostu, se s ním potokem Malovicím spojil.
[Více níže poznámku 1.]

Ta svrz Sukoradská byla svrz vodní, vodou oběhna-
ná, jakých za starodávna v tom okolí, ně kolik bylo, kde
blíž potoka a příležitosti, k vystavění takových

2.

bezpečnějších/panských sídel vchodily. Nejblíže-
 šim sousedství byly sakovské, svrže: Khristenovy
 u nynějších, Martinovic a Obenbec. Svrž stavení
 bylo to svrži stavení, na něm se stalo robu zachova-
 lém kopečkem vedle poloka i Martinovičkého, a jest
 ten kopeček praxe, aby se někdejšího rozsáhléj-
 šího ostrova, na kterém se svrž stala, a část vodních
 příkopů, některý hlubokých, se do nynějších dob za-
 chovala. Ostrov ten svrži, kopeček, byl nepro-
 chybně jako jiné toho druhu, o nichž se zjišťujeme,
 ze všech stran, jak vedle poloků, tak vedle vodních
 příkopů dutými jehlami, hluboko do země za-
 raženými, převrácen. Viz poznámku 2. -
 To svrži stavení bylo nepochybně, jako většina
 sakovských některých svrží, celé od dřeva, ne velkých
 rozměrů o jednom poschodí s mnohým příkopem.
 Vedle svrže bylo pruhé svrži stavení, což
 rozumím příkopem obklopené, jak příkopy se stalo
 robu zachovalé to místo naznačují; poblíž
 se svrže byl dvůr popelní.

Poznámky

1. Polok Klenice vpadal v pozdější době, již po zajištění
 svrže Sankorádské, když se již rybník Klen-
 nický náležel byl, do Bechovi, což toho rybníka,
 a polok vody z toho rybníka šel po dalsí polok
 Klenice starým svým směrem přes lůta k
 Sankorádům, k nynější mostu u Sankorad. Při
 rozvodnění toho poloka šla však voda ještě
 jiným, rovněžším, směrem, a některý
 Velkáho Březenského rybníka, jalovon to
 některý strouhou, a něco dále od nynějšího
 mostu směrem k lesku Madrovičkám,

měl koně už labinou, nyní z větší části uro-
nanou. Teprve za Heřmana Kubny a Kubna,
pána na Skašově p. viz Skašov, str. 27 předem ten
pobok od Bechovi okolo Dlouhé khoty udělaným
náhonem, na nově vyolavený Matrovičský mlýn,
jak se nyní již děje jed. p. viz. Pojznámku str. 26/
Rybník Kilenický. Byl val jeden z největších v
tom okolí, šel široko a široko, a dával se do
něho 400 kop kaprové násady, mimo jiné. Od vys-
kon jeho hrázi, v těch místech, kde se hráz již vel-
ké povodně se stáhla a tam hluboká a dosi pozdě-
lá prohlubina, nyní z většího dílu již zanese-
na, zůstala - sával mlýn. Rybník ten pa-
čil původně k panství M. Boleslavskému,
poěji k říčnímu Kosmonoskému, ku kte-
rémuž panství r. 1619 přikoupeni v Brubectko
přičleněti. R. 1670 se přivětší povodni stihl,
a více opraven nebyl, zůstal dlouho rybník tem
pustým, než z těch některých zátopných prozem
vůlků a polí udělaný byly. O této velké povodni
veliká bratři Kubnovi a Kubna, Kříženský a
Skašovský, soud s pohraniční prozemky a jiné,
p. viz str. 27, a vyslán byl od zemského soudu úřed-
ník na Kříž, aby prozemky a j. shledl, správu s
nich podal a svědky a staré pamětníky vyslišel.
Ten to úředník sepsal s se komisí velmi obšír-
ný protokol, řízený do desítek zemských, a němž
léz toho, ač k věci nepatřící, uvádí:

„Dále jsem byl veden p. od khoty Mraviční
k rybníku sam pána Adama Křížce a
Krajků. Tu jsem spatřil, jest velmi veliký,
kterýž rybník se stihl, jakž jsou mi lidé spá-
vu sáti, a mlýn i s gruntem i s pínou voda
všecken vzala a pryč odnesla, a dosi sa-
leko, - a ta voda šla na rybník Křížen-
ský a ten se stihl. - Ten kraj přidal ten
pustý rybník Heřmanovi Kubnovi ke Ska-
šovu. r. 1660, když sálek Skašovský inčeni
schadnut byl, popříanje se ten pustý rybník
sáto.

„Rybník veliký v khotě Mraviční, od mnoha
let pustý, místem velikým dřívím porostlý,
kterýž v 400 kopačk násady býval, - nic-
méně, poněvadž velikého nákladu pobí-

„ Byl J. Soliz kopaveni ho J., a hráz pív něm
 „ škopána, - kládesu za 1000 kop gr. mišens. -
 Druhá velká porodeň v se krajini byla p. 1789,
 při kteréž se opit rybni k Přezenský sthl. Byl
 onho roku na sucho, avšak strašnému návalu
 vody a ptienich strážních rybni ků, z Be-
 chovské ho, Bohalské ho, Ransovské ho a j.
 u Obnubec mohutná hráz dlouho vydržovat
 nemohla. Od oně doby na sucho ponechan.

2. (Prvý jsem p. 1877 pro dlouhým marným hle-
 dání a pátrání neznámou podru polehu
 našel brze Christonos u Martinovic,
 o které někdy bývá v domo koli prázdného po-
 dání se zachovalo, a i to jméno v úplné
 zapomennosti přišlo, - našel, co kopeček,
 někdy ostrov v rybnice stojící, nyní přo-
 vim zarovněj, - bylo tu kopáno a mnoho
 předmětů co ze spáleništi nalezeno, jako:
 žánkův, kličův, rozličného poraně a s.
 Předal toho kopečku co někdy ostrov, jak
 do nyní jak se zachoval, kol kolem, přišlo
 se při kopání hloub v zemi na pozis letky
 dubových jehel, v mísečk, kam až ten ostrov
 někdy sahál. Tržla začla požarem, jak
 zápisu zjištěno, mezi p. 1819 a 1847. Tak
 ve opernění dubovými jehlami měl bez
 vši přehyby sěž ostrov, na kterémž sviz
 Ankoradská stála.

Dva dvory poplužní v Sucho- radech.

V 18. století byly v Suchoradech dva dvory poplužní; jeden u tvrze a k tvrzi přiléhající, druhý, jak tomu poloha a jiné náležitosti, v těch místech, kde nyní ucelost číslo 4 se nachází. Ten druhý dvůr byl již v jaroví deskové, samostatným, vesko-
ným statkem, takže oné doby v Suchoradech dvě jarovy deskové se nacházely a na těch jarovách jaroví rodiny v lázecké sídlici. Ten druhý dvůr poplužní porstev, jak se tomu podobá, dělením původního zboží Suchoradského. Za starých dob se jarovy deskové i malé, často dělivaly na dva a více dílů, a to hlavně se rodinná pozůstalost, dědictví po zemědělské. Stávalo se, že některé byly porostléni sákového zboží, díl, neb ty díly, opět v jednom původní celku skupeny byly, - avšak zůstalo často některé sákové rozdělení zboží po dlouhou dobu, na ty díly rozdělení, - a dva dvory poplužní, dvě jarovy deskové v jedné vesnici, nebylo za starých dob nic neobvyčejnějšího. Takové dvory poplužní bývaly však za starodávna u porovnání k nynějším, většinou jen malé a některé z nich ne větší, než mnohé selské ucelosti oné doby.

III.

Dvory kmetci v Sukoradech,
když tam dva dvory poplužní
byly.

Dvory kmetci se nazývaly za starých dob usedlosti
 selské, jak v pozdějších časech pojmenovány byly
 co statky a kontribučenská chalupy, a nazývaly se v po-
 jmenování jejich žádného rozdílu. Když při něm se
 vesnici, udán jest určitý počet dvorů kmetcích, za staré
 doby, neudáno však zároveň mnoho z každého toho dvo-
 ra kmetciho vchnosteno k jeho platu, široku, koliz
 a jiných částech, a povinnosti vycházelo; tu známe
 není, jaké by usedlosti byly, - zda velká, neb malá
 a mnoho, sěch a mnoho, oněch, když však udán
 plat a dávky, tu aspoň, poněkud poznat, možno, velké
 do malých, neb menších, koliz statky od chalup. Tak
 zvaných baráku, domků, bez polí, neb jen s něco
 málo pozemků, za starých dob ve vesnicích, velmi má-
 lo bylo, tu a tam v některé vesnici, někde, neb několik
 málo jich, - by povstaly, sepo v pozdější a v novější době
 u velším a i velkém počtu, i celé nové vesnice
 ze samých baráku, vystavené.

Kolik takových dvorů kmetcích v Sukoradech se na-
 cházelo, když dva dvory poplužní tam byly, neznáme.
 Joli však nad vši pochybnost jisto, že při těch dvou
 dvorech poplužních tam ani mnoho ani velkých selských
 usedlostí by nemohlo, ovšem, více než asi 4, neb 5
 a to jisto jen malých. Ty selské usedlosti se jich tam
 byla, patřily vešmě poddanství k brzi a jádru
 k tomu danému dvořu poplužnímu, neb když
 ten druhý dvoř. 1487 k brzi přikoupen byl, -

žádný dřív kmeti se k němu příslušný ve zápisě
neuvádí, jakž to vždy v obyčejí bývalo, takovou přísluš-
nost obzvláštně udati.

7.

IV.

Druhý dvůr poplužní v Sukorá, a při koupení toho dvora k tvrzi, v. 1487.

Ke tom dvůru popl. nebyli žádní kmeti, nýbrž jen jaké-
si obydlí, tak zvaný dvůr, jak se při malých deskových pr-
jímáčkách starověka často bývalo.

V 1. polovici 16. století byl majitelem toho dvora popl.

Šindřich z Kosořic,

a jak se zdá, bydlel tam na pom zboží, neb poznávali po-
něm dvě dcery (Kateřina a Markéta) tam pojeto, omá-
řily, a psaly se co: „ze Sukorad.“ Uhm, toho dvora popl.
měl ještě nějaké jiné zbožíčko, neb jen někde nějaké dvory
kmeti, nepovědomo co a kde.

Starší jeho dcera Kateřina prodala v 1487, ten dvůr, kterýž
oni daly v záslavě v 80 kopách gr. čes. držel:

Jan Kapáček ze Sukorad, pán na tvrzi v Sukora-
deck, komtu Kapáčkovi. V listině prodeje toho dvora se
vykazuje jest končeni poznámka, že ten listinný Kateřina
ze Sukorad osobně kvlčení do desk předložila.

Tato listina, jak se v deskách vlčena chová, jest toho do
přívodního znění:

„Ja Katherzina z Sukorad, vyznawam, siem so
s listem, obecně předewsem, k soz gey, vj-
s rze p. m. i. / nebo cztucej, valyssie, ze ten list

Dvorských

Poznámka. Hlavočátku slova v plese, u.

1. Hlavnij kleryato na osmdesat kop grossow
 2. Dobrych sbrzibnych peniez razu prazskeho
 3. prave gistoloty wienne zastawy swidezi na ten
 4. kwor v Sukoradech s popluzim roli sune
 5. y neorne s ginyimi pruzisky y pruzlussen.
 6. stwimi s moty y s prwem s prwem s tak iaky
 7. ten list hlavnij plniegi, w sobie zawiera
 8. a dzy nic tu sobie a na tom na wsem
 9. neostawugiez, - prodala sem dala a zapisa
 10. la slowutnem s f. . . . mu s prwem s
 11. Panowi Kapaczkowi z Sukorad y
 12. geho dietem y budouczym za osmdesat
 13. kop grossow dobrych sbrzibnych razu
 14. i czisla prazskeho mnie vplnie kolo
 15. wymi peniezy splnienych a zaplače
 16. nych a to prwem s prwem wienne swe
 17. zastawy swetkupsane, mam a sli bugi
 18. zprawi si a oswoboditi i siem s rassin
 19. czoz mam, neb mieli budu podle rzadu
 20. a prwa zemskoho pochtwaliti - prizna
 21. wagiczi se obecnie siem to listem prwe
 22. dewssemi ze ten list hlavnij swetku
 23. psany s niemz zmienka gest on prw
 24. Kapaczka nadpsany ma s mu s prwem s
 25. dobrowolij a spriznawagiczij woli s wili s
 26. Toho wsseho na poswizenij pro lepsoj
 27. gistoloty a bezpeczynost peczet swu wlast
 28. nij s mu dobrowolij a s mym gistym
 29. wiadomim y s plnym priznanim, se
 30. tomuto listu prizwiesyla - a to me
 31. snazne s snazne a pitne prosbie pro
 32. syla sem urozeneho pana

" Bohunka z Klinskeyna a na Wina. 9.
rzicich;
a slowutnych panossy Jana z Walezowa
Czenka z Porziczana z Sedecz
Jana Karasa z Probluze a z Telibi
Jana z Wlezihopole a z Semprozicz

" aby wedle mine swe peczeli prziwiesyli swym
" gislým swiedomim z prziyznanim dobrowolnie
" k tomu listu:

" Genz gest dan a psan tu sobotu przed swa.
" tym Walsynem leta Bozicho
" Sioyezeho MM^o LVij [1457.]

Proti tomu postoupeni, proceji toho dvora popluzni-
ho Janovi Sapáčkovi, kladla, Marketa z Duk-
rad, sestra Kateřiny prodávající, odpor, avšak to bylo r. 1460,
toho mysln. že Kateřina, sestra její, dcera Šindřicha, z
Kosovic len zapis, se postoupeni toho dvora popluzního
bez vůle její, Markety, učiniti neměla, poněvadž ona i Mar-
keta na tom dědictví v Dukoradech a jinde podíl má,
tak jako Kateřina, a že od tud se pozna la losti št. otcov-
ské. J. d. byla není.

Tak se by sestry vyrovnaly, neb byla i Marketa v
právou byla; takový odpor činiti, neporůmno, a jen to
jistě, že Sapáček zůstal v přejení toho dvora popluz-
ního, že ho ve svém Dukoradském zbožím spojil, že
se to již ten den přistavenost vím k svji stal.

V.

Poslední pániv na tvrzí
Sukoradské a na Sukoradech.

Posledním majitelem zboží Sukoradského a tam
na tvrzí sídlem byl.

panoiv Dan Šapáček ze Sukorad,
jemuž se r. 1457, u koupením druhý dvůr popřel, tam
dosel. Psal se eo „ze Sukorad“, a lež němý psán:
„Šapáčka ze Sukorad.“

Štít Šapáčekův. Štít červený v poli bílém doprave
klevé straně šikmo ~~šikmo~~ položeného;
nad helmou co klenot chrt bílý na zlaté
podněci ležící; ~~šikmo~~ pozůří v erbů toho rodu.

Vše v šeho porovnání jsi se právě podobno, je
Dan Šapáček zboží Sukoradské, tvrz se všim k ni
přislušena svím po otcí dědil. Připomíná se na Su-
koradech již r. 1440, a byl onoho roku přítomen, me-
ji plády kamí kraje Koleslavského, na němž praj-
ském v Kumburce. Přicháji častěji es svědek, pode-
psaný, na listinách z oné doby zachovalých, toho
okoli se byhající, z čehož vyvíla, že psal, na
Sukoradech bydlel. R. 1445 dělal nároky na
pozůstalí dědictví po Divišovi Šárovcovi, bozděvi-
ců, na tvrzí Obenbecki zeměelím, na zboží Obenbecki,
kteríhož dědictví se mu, via k nedostalo.

Poznámka. Dan Šapáček ze Sukorad se ve Slovníku
Čech, vydaném, od Brtha a Šludka, uváší
k Sukoradům v šikoměřicku, jako by v
příjmení oněch Sukorad byl byval. To s ondi-
ní jest chybní, net jmenovaný Šapáček
nebye nikdy majitelem oněch Sukorad,
nyhž Sukorad u M. Koleslaví.

Zboží Sukoradské
po přikoupení 2.^{ho} dvora popluž.

Přikoupením druhého dvora popluž. r. 1487 přelétl pan Sapáček ke své zboží Sukoradské, a známo není, zda-li ten přikoupený dvůr tak ponechal, neb ja-li hlavně část pozemků od toho dvora, k dvoru svizni mial, a ponechal něco pozemků, v onoho dvora, usedlost selskou, dvůr kmetů z něho měl. Tak se to aspoň obyčejně stávalo, když dva dvory popl. v jedné osadě v držení jednoho majitele přišly, že z nich jeden dvůr poplužní povstal.

Na pan rozsa hloub to zboží Sukoradské po přikoupení toho druhého dvora, v poslední době jeho držání mělo, po vše k němu, k té držce, jak v obyčejí bývalo, říkati a psáti, psáti, - mnoholi totiž orné půdy, lesů, rybníků, pastvin, a s, - o tom žádných zápisů se neshledalo. Coon však známý všechmy sousedni državy deskovi z oné držby a jen dle těchto zápisů kon psáti, že to Sukoradské zboží, - v to jakmu se selské usedlosti s jich příslušenstvím, - velká nebyla a býti nemohla.

Bylo oné držby velké množství držav deskových, většinou malých, z nichž lepru v povzdějích dobách spříjenná několik v jeden celek, většou stal ky deskovi a rozsáhlá panství povstaly. To Sukoradské zboží, ač velké nebylo, nepatřilo do jistě k těm nejmenším oné držby v okolí Ml. Boleslavském, neb byla takových velká část mnohem menších.

Soudní državy deskovi za pana Sapáčka, psána na Sukoradech byly tyto.

1. Chvistonový, dvůr u nyní Marti novic, při držce dvůr popl., o podal nepatřivá veska

Chvoštonosy, v těch místech, kde nyní, ves
 Martinovice, stojí. To zboží Chvoštonoské
 přišlo, ke konci 18. století, k Obřevčicím, a tím
 stal se spojen celkem s pojmen. Chvoštonosy,
 svy, ovšem prout a ta veska, včel do začle, a i
 jméno Chvoštonosy přišlo v úplné zapome-
 nutí. Teprve po dlouhém době provázala v
 místech, kde někdy veska Chvoštonosy
 stávala, nová veska pod novým pojmenem
 "Martinovice," a ta veska se prv
 v minulém století značně zveličena.

2. Martovice, menší vsiava, ovšem popluzní,
 nepatrná veska, svy sam, nebyla!

3. Přezno, větší, rozsáhlejší vsiava, k níž dvě
 celá a to větší osady patřily, Přezno a
 Čidnoves, a několik dvořík a malých
 veselích, k tomu k tomu f. dlouhý, lesy, více
 rybníků a t.; ve Přezně svy, ovšem
 popluzní, Kosteletin, mlýn panovský. #)

4. Plusí Štola, nepatrná vsiava bez svy.

5. Uhelnic, malá vsiava bez svy.

Uvedení těchto osadních, pohraničních vsiav.
 možno si a správně rozumět, když se k tomu
 Korádkovi, státnímu myslit. Někdy ale toho sa vsiava
 va Dukorádké, - avšak mimo to i k jiným
 vsiavým vzdálenějším, - odra větší, než jak.

Poznámka. Rybník Přezenský měl býti, jak tomu
 včel nařídění, v pozdější době, který jif Du-
 korádky a Přezně spojeny byly, - a kapil ten
 rybník část někdy Dukorádkých pozemků,
 solij v Dukorád, chobstem svy, - net se
 tomu nepodobá, je by Přezně k Přezně
 v stranu, sa kaly až k samým Dukorádkám.

většinou pozemky k vesnici Bukoradské do r. 1848
příslušné a starý záznam o hranicích a majetku se v tomto
vesnici byly a hlavně paluby dohromady. (Klíče se po-
zemkům co Bukoradským příslušné a starý záznam po-
zemky Břeženské, pod nájem do r. 1848 a 1849 k štaci
k holi a rybníky v těch hranicích, net, toto vše bylo pří-
slušné k Bukoradským příslušné.

13.

Lesy. Co se lesů a někdy stádků Bukoradských pří-
slušných týče, nemůže se učit, vad. že za starých
dob v okolí Bukorad více lesů, hájků a porostů bylo,
z kterých jen některé zbyly do našich dob se zachovaly,
o tom nelze pochybovat. Mimo lesů a hájků podléží u
Bukorad paluby k Bukoradským jistě ten kus lesa nad Mar-
tinovicemi směrem k tomu zvané Bukoradské obci,
jenž se obvykle nazývá, - jakož by v
pochybnosti děj ten velký kus lesa nad Lučnou ^{řekou}
~~řekou~~ ^{řekou} v hranicích s lesem Obecním. Tento les
nepatří ani k Obecním ani k Chrastovským a nemohl
jiným příslušeti než k Bukoradským.

Bukoradská obec, pozemky mezi lesy za Marti-
novicemi, nyní co pole, majetky k obci Bukoradské, bý-
val za starých dob obecním lesem. R. 1573, kdy celá ves
Bukorady poddanství ke Stašovu, Heřmanovi
Putnovi a Kubna patřila, byl ten les částečně již vy-
mílen, a pozemky ten se nazýval již oně doby co obec.
podléž pastvinou, a Bukoradští na tu pastvinu doylet
hromádli. Shora uvedeného roku 1573 žaloval
Heřman Kubna bratr, Krajičové a Krajků, co spo-
leční držitelé panství M. Boleslavského, později ve-
něho Košminského, ku kterémužto panství pří-

14. konpené Obenbecko patěil; - že se stědu před
sv. Duchem, Martin, Kobornik z Martinovic, pod denj
jmenovaných pániů Krajiův, s obzemi klys namí a s
pluhem přijel, na svobodný práhonn pod obci, ke vsi
Sukoradům paděici nad Věškova kým rybníkem, po
kdejmj práhonn Sukoraděti, dobytek, na, ku je jich
obce konivali a kudy se k leim jeto, Heimana, Růbny
geroval, - že díl, loha, svobodněho práhonn, zoral a
tak v ten svobodný grunt, že se složil. - Jak zem.
ský soud v té věci rozsoudil, známo není.
R. 1738, se ten pozemek, obceni uváti c. 10, vyseka-
na, pačva, j. s. pastvina j.

Dvory kmelci, nedostě selakě, jada-li mimo těch
několika, málo a, nevelkých, ce jich, v Sukoradech, bylo,
ještě, nějaké jiné, blízké, některé, vesničky, Sukoradské.
mu, zboží, přislušely, nepovědom, - podobá se, však, tomu,
že Jan Sapáček, nějaké dvory, kmelci, ve šholij, Mea-
vinně, k Sukoradům, držel. Škola, M. j. Plouhá, j. neby-
la, nikdy, v jaron, sestkorou, a byla, ta, osada, již, za, starých,
dob, jedna, z, největších, v, tom, okolí. V 14. století, a
v 1^{mi} polovici 16^{ho} století, nepaděila, ta, osada, celá, přiv-
slušenstvím, k, jednomu, křesťovému, slatku, mj-
boj, jak, z, několika, zachovalých, zápisů, vysvídá,
po, několika, dvorech, kmelcích, rozličným, pániům,
a, k, několika, zjavám, a, k, i, k, vydatenějším, v, přiv-
služ, ke, křosti, a, by, dvory, kmelci, se, sam, častěji, po
2, po 3, a, po, více, prodávaly, a, prodávávaly. Jda-li,
sam, Jan, Sapáček, nějaké, by, dvory, kmelci, neměl,
jinde, polně, - kolij, před, dobou, než, se, mu, vesnice,
k, Mašov, a, jiné, vydatenější, Dvory, kmelci, volaly.

VII.

Vesnice Skašov

s příslušnými lesy a j. se dostala
vdížením pana Kapáček z pu-
korad a na puakoradech.

R. 1457 dostal pan Kapáček od krále Ladislava po smrti Petra Bojiště, bezděčnou zemí, pozůstalé po něm zboží co do imění, na královskou komoru spadlé, toto:

1. vesnici celou Skašov; pozůstalá vsi ze 6 dvořů kmelecích, z kterých vycházel roční úrok 3 kopy 89 gr. českých a několik slepic. *) (K této vesnici příslušné i okolní lesy j. p. panství a jiné pozemky.
2. V Čepěšicích 3 lánů oddělených z menší dvoře km. s platy na těch láních.
3. V Pařicku pu. Kladějova s nějakým nevelkým platem roční.

Podobně Skašova s příslušenstvím, jmenovitě s tím lesy okolo Skašova a j. měl pan Kapáček značnější deskové zboží v domě okoli.

*) Poznámka. Na Skašově býval před tím, ještě r. 1410 dvořů poplužní a něco mála a malých dvořů kmelecích. Dvoř sám před tím nebyl. Na tom malém zboží deskově sídlil panův otec prvina, jenž se psal „ze Skašova“. Po roce 1410 ten dvoř poplužní na dvoře kmelecích rozdělen. Petr Bojiště sám nebyl, měl i jiné zboží.

VIII.

Březno

ukoupeno Janem Šapáčkem ze
Sukorad, a Sukorady přestaly býti
državou deskovou.

Jan Šapáček byl buď vzorný a podnikavý hospo-
dář a tím vzorným hospodářstvím jímž se
stal, neb nějakým způsobem k dědictví přišel, poněmž
mohl mezi rokem 1467 a 1470, souhlasně s ostatky Března,
mnohem větší a výnosnější Sukoradského zboží,
ukoupit. Po ukoupení Března se přestěhoval na svaz
Březenskon, a tam se ještě rokem 1473 připomíná.

Sukorady přestaly býti po ukoupení Března Janem
Šapáčkem državou deskovou, - neb to zboží Suko-
radské se všim k němu příslušnostvím spojeno bylo
s mnohem tím větší částí Březenským, a
jeden celek a tvořilo nápolom část příslušnosti
toho statku Březenského. Takléž se stala vesnice
Škašov se všim co k ní patřilo, se všemi levy a ji-
nými pozemky příslušnou k Březnu, - a byl Jan
Šapáček, jenž toto sečení provedl, zakladatelem, v
příspěji době došli pozdějšího panství Březenského.
ho.

Poznámka. Ty Svory, kmelci v Čiepeřích a to, co se Jan
novi Šapáčkovi se Škašovem v Březnu
dostalo, bylo by, jak se tomu přiblíží, odfir-
mám, neb se to později co příslušnost k
Březnu neurádivi.

Na konci 16. století a na začátku 17. století je ká-
ny byly k statku Přezenskému, jak ho byl Jan Sapá-
ček spojením Entcord a Steašova a Přeznem, utvořil,
ještě bys deskové državy:

Mašovice a Telib, - a mimo těchto více dvoří
kmetůch ve Štoli Mašovic.

Přijal Jan Sapáček v roce 1473 na Přezně země, ne-
známo. Po jeho smrti šel Přezně se vším k němu při-
slušenstvím syn jeho:

Štěp.

Štěp. Sapáček xil, seklůž, na Přezně a prodal, to zvěde-
ně zboží Přezenské před rokem 1600.

Janovi x Šumbrka a manželce jeho Dorotě
rozené šlechticně x Sandšteinu, a jeho manželci
lež, na Přezni, sídeli.

IX.

Ves Sukorady

po připojení Sukoradského zboží
do státního katastru. Trvz, dvůr popl.
a dvory kmelci v Sukoradech.

Trvz. Když trvz v Sukoradech zaslá, a to požárem, jak stopy do toho požáru, na půdém trvzištví se zachovaly, - zda-li kdýž dan kapáček jest k Sukoradech byl, neb po jeho odložkování, se na trvzu, známo není, - a jen tolik jisto, že již dlouho před rokem 1843 zanikla. Přijmenování příslušenství k státní trvzenskému roku 1843 se jednoduše jen o Sukorady se příslušenství, a trvzi, ani co pusťe, se žádná mínka více, než o, ani o zaslém dvoru poplužním, oče, to musilo býti již dávno puště, žalí.

Dvory poplužní a dvory kmelci. Štota již prošlo, že známo není, zda-li 2^{ty} dvůr poplužní v Sukoradech po ukupeního danem kapáčkem zrušen byl. Podobá se tomu, že se tak stalo, že do té chvíle žádná pozemková kniha, a rozvrhnutí dvorů dána byla, a že z nich ponechaných pozemků, při tom stavení selkaj uselost povstala. Až tomu jakkoliv, tolik jisto, že by po připojení Sukorad ke trvzu, v Sukoradech žádného dvora poplužního více nebylo, jen samé dvory kmelci, jejichž většina povstala z pozemků, kterým někdy dvořím poplužním Sukoradským příslušených.

Štáralo se totiž za starých dob velmi zručně, že

z dvořů poplužních, dvorů, neb k městu příkonpených,
 a to hlavně v záměněch a výměnách, - dvořů kmetů, dělány
 bývaly, kteréžto dvořů kmetů, s vícejší hospodářských
 poměrech, s vysazenými, na nich platy, rozličnými, daň-
 mi a rozbílami, velší výnos daly, než dvořů poplužní od dvorů
 neb od města, zvláště ve vlastním přejení.

Proti tomu se často stávalo, že porostaly nové dvořů pro-
 puzní ze selských, usedlostech, buď u konpených, net jiná k
 ziskových, a to, z pádu, když dělením deskového statku, neb
 vprodáním části jeho příslušenství, nový deskový statek
 porostal, a na něm nové panství, sídlo, dvůr, přiče nové
 dvořů, udělán byl, nový dvůr poplužní, buď ze samých sel-
 ských pozemků, neb aspoň částicně z selských, a dako-
 ry dvůr poplužní při dvořů, byl nevyhnutelně po částech
 pro výdržování panství, rodiny, na ně dvořů, odlišil a pro
 dvořů, ně kdy dosti čelnou částí.

Když sehem česů, hospodářské a jiné poměry se zmé-
 nily a na poddaný, lid, selský, velší, a velší, roboty, uval-
 eny byly: tu bylo mnoho nových, dvořů poplužních, ze
 selských, usedlostech, usedlostech, udělaných, od pan-
 ských, zámků, vyzáčených.

Vle porovnání, věcí, známých, okolnostech, se tomu
 podobá, že z těch, pozemků, neb aspoň, v částech,
 kterým, některý dvořů, poplužní, v Bukovickém, příslu-
 šných, již, zajiřovali, dala, kapáčka, bezy, pro u konpení
 křezna, selské, usedlosti, porostaly. Kolik, věcí, těch
selských, usedlostech, pe udělení, těch, nových, v Bukovic-
 cech, se nacházelo, s zajiřech, máno, není. Vě pro roku
1668, sumě, udávaji, bylo, jich, 16, a to, statků, a
chalup, jádně, baráky. Dojista, že, již, pe udělení, těch,
nových, usedlostech, kolik, kolik, 16, jich, tam, bylo, a, je, od
oně, doby, až, do, r. 1668, jádná, ani, nepř, byla, ani, new,
byla.

Když r. 1643 Vindřich Hložek z Žampachu, pán
na Střezně kšaftoval, učinil, v tom pořizení, mezi mnoha
jinýmž, že, že je, vron, bruhlic, které se na Střezně jeho
bydu chovaly, - v jedné se bruhlici uloženy byly peníze, si-
rošiv, ze Šukorad, ze Školy, Mravinné a ze Starašova.
A v hromady. Utáno, že v všech bruhlicích esou lójacou, co v
které peníze jest, že klíčce od nich mají rychláři a konáče.
to v všech vesnic, a kšaftující poroučel, by těmi bruhli-
cemi po jeho smrti, hýbám, ne bylo, bez vůle rychlářů
a konáčů, by se, o nic, žádná škoda, nestala.

X.

Biezno

přišlo r. 1644 v majetku rodiny ry-
šivů Bubernů z Bubernů.

Co smrti, shora jmenovaného Vindřicha Hložka
z Žampachu, r. 1643, na Střezně, vysokém sláči, bez-
dětek, zemřelém, stal se, r. 1644, dědicem panskvi, Šte-
fenského, rod.

ryšiv Bubernů z Bubernů; první, z toho rodu
pánem, na Střezně Člšk, jenž měl, za manželku
vesnu Vindřicha Hložka, Člšk.

poznámky. Staročilný český rod Bubernů z Bubernů
žil, v řízení Biezna, od r. 1644 až do
r. 1749, úplných 205 let. R. 1629 byli
Bubnovi do Slavonpanského, r. 1644, do sla-
von hraběcího povýšeni. V r. 1629 se psali:
„z Bubernů a z Člšk.“ Druhé to příjmi

z Řidic připojili. Přezněli Šubnové ke
 jinému světlému, se přičinily, poněvadž jejich praškové
 Mikuláš jim panství Řidice v Kralovicích
 a jiné slatky se svěřenství odňal, a podmínku
 učinil, by přijmí. z Řidic přijali. Přezněli do-
 ho svěřenství se hrabatě Šubnové, do těch do-
 časů, nacházejí. - Původní et b. toho rodu byl
 Šubn, v modrém poli. Když r. 1629 Šubnové do
 stavu panství ho povýšeni byli, dostali rodný
 et b. přijmačeny, šedé, šedé, na dvě polí, ob-
 a hora, dolu rozděleny; v první, pravé po-
 li platím, Šubn, křebíčkové barvy vzhru
 na pokoi proslaveny; v druhé, modrém poli
 slatá, koren na Kralovská a nad sou, hlava
 tvoval.

VI.

Dělení panství Přezněnského na dva díly, r. 1558.

A. 1558 děliti dva bratři Šubnové. Herman a
Vindřich, synové po Mikovi, panství Přezněnského, se dě-
 liti, se otec na 2 stejné díly.

Vindřichovi se dostal díl I., šedé:

Přezně, městečko, dvůr, dvůr popl., pivovar,
 panství mlýn, kostelík se kněží, 23
 osedlých, sam a výsadni, rychta s pozemky
 jinými.

Řidnovos, 28 osedlých.

Jelib, 4 stavění, sam, v tom jedna, věčít, usedlost,
 dvůr popl. žádný.

Šotka, ves, zašlá, jen jedna nová chalupa, sam.

Ve Školě, Kralovicích 2 křemý výsadni,

Rybníků 18, lesy aj.

22. Hřezmanůvostal II. díl, Přezenskeho panství, Solci

1. Dvůr popl. Matrovice, co samostatn., mlýn sam jest
nebyl,
2. Úhořův Úhrávinou, ne celou ves, 21 osedlých sam,
k tomuž dílu, 2 křemý sam ponechány
byly k I. dílu, k Hřeznu.
3. Šaňkoražky, ves celá, 15 osedlých sam,
4. Škačov, ves celá, 9 osedlých sam, jeden dvůr popl.
Kecy, hlavně ty u Škačova a blíž k tu strá-
nu; pastviny, porostliny a t.
Rybníček 19, byto:

	Kopcovb. místy.
1 Kažnovský,	50
2 Matrovský, menší f. s. hořeni, nyní nad mlýnem f.	20
3 Matrovský větší f. nyní Hřezda f.	30
4 Píčovský doleni,	30
5 Píčovský hořeni,	30
6 Šudí	na křemí
7 Úlkava	f. f.
8 Šipnický doleni,	10
9 Šipnický hořeni	10
10 Káčelov,	30
11 Čáenická	20
12 Rybník, na mlýnsick, hořeni,	10
13 f. f. doleni,	20
14 Dvořocháč doleni	na křemí
15 Kladkovský hořeni,	f. f.
16 Křeloharava	20
17 Šmutný	55
18 Šechvilka	32
19 Holoubek	13

poznámky. Veska Píčov by patřila, oně doby celá k Domousnic-
ům; dvůr popl. sam udělán byl, o mnohém pozděj-
ší době. Teprve r. 1777 přikoupen byl od Domous-
nic, k Hřeznu, Píčov Káčel, dvůr popl., do řeči obal-
py a měma, za 5489 zl. 25 kr.

2. Rybník Březenoký získal oboum dílům co společný la sto: jeden po druhým, si ho měl svou rybní násadou na dvě letá osadit, když po tři let měl na jeden rok na suchu získal se společnému osedi. Okrajice u toho rybníka v chobotě u Dukovad, co luka a pastviny přiděleny byly k II^m dílu.
3. Když oné doby na Březenokiu několik pro bud' pustých, než rybní právě neosazených rybníků, a ty v seznamu udány nejsou.
4. Rybní ná sada udána v tom seznamu, jak právě s nich ono ho roku byla, - a dávalo se do někte-
rych rybníků, někdy mnohem více ná sady, než
jak v. 1858 udáno.
5. V zápisech, do toho dělení Březena v. 1858, se líka-
jíciích, v lak zvaných "dílcích/cedulích".
velmi rozsáhlého obsahu, v restáck/zemských
zanesených, se osadníci v kajie vesnici a ora-
cie k Březenu příslušní zejména, uvádějí a
jich pláby, ročnostenski, dávky a povinn-
osti dopodrobna udány jsou. Dle těchto díl-
ciích cedul sestaven bude přehlední seznam
v strana 24 z osadníků Dukovadských
z v. 1858, jich pláby, dávky a t.

V Sukoradech v. 1558 celkem 15
osadníků, jejich ročnostenská platy, dávky
a povinnosti.

Jména osadníků.	Roční úrok		Roků- ta žer- ní, dni.	Sle- pi- ce.	Oves, Kore.	Poznámky.
	kop.	gr.				
Maxianek, Malý	.	20	.	.	2	
Debal, Malý	.	20	.	.	.	az kopaniny 1/2 penízu.
Ma.	1	.	3	3	1 1/2	
Kryda Jan	1	22	.	4	2	
Tichý Jan	.	44	.	4	2	
Koráň Jan	.	27	.	1	2 1/4	
Trimorá	2	.	.	1	2 1/2	
Špaček, Martin	.	40	.	.	.	az kopaniny 5 gr. ošiv.
Soukup, Martin	2	.	.	.	2	
Božala, starý	1	.	.	3	.	az 2 kop panství, za ho- nivo 10 gr. az konky a Kle- nic 15 gr.
Kulhavá, Anna	1	10	.	.	4	
Duchek	1	12	.	2	1 1/2	az louky 42 1/2 g. p. k. m. s. i. a byť la louka velká.
Štěpán	1	
Božáček, Štěp.	1	10	.	.	.	az pastviště 3 ošiv. ošiv.
Dolžal, Anna	1	40	.	.	1 3/4	

Bylo celkem 15 ročnostenská osadníků v Sukoradech, kteří platí
a platí, každý zvlášť. Na jedné uvidělosti byla vyvedena
kromě, na k. s. r. i., neudává se, a byla la, k. i. m. a. v. r. l. d. t.
nicer, ne panství, ne pod nájem.

Ukino těch uvedených počních platů a dávek, měli si 25.
Sukoradští osadníci povinnost, šlůy na rybníky činiti,
poplavení ryb a t, a na hony choditi.

Z celé obce se platilo počně ročností 8 1/2 kůřal
z chobotů křezenského rybníka, solij z okrajků sam,
ca pastouky, kteron celá obec užívala.

Uvedeni jsou ti osadníci v pořádku, jak po sobě by nsa-
losti slaviny byly, začátek od některého konce osady,
a nikoliv jen tak nahodil.

Při Sukoradech bylo něco nápadně zvláštního, což neby-
lo při žádném vesnici v dalekém domo kolu, a sice to, že až
na jednoho osadníka neměli v Sukoradech žádný jevni
a jiné roboty učiti, krom šlůy na rybníky a na hony choditi.
Učiliť jevni robotu, solij ve jnich solitě dni na robotu
jít, měl jen jeden osadník. Bývala ještě oně doby p. r. 1653/
v některých osadách, avšak pořádku, několik a to jen
málo osadníků bez jevni roboty, a bez jiných učilých
jevných robot, - ale skoro celá ves bez roboty, tak by jen
velmi řídké pády. Tepr po 30^{ti} letě válce byla na všechni
osadnicích robotu v Sukoradech robotu, a to nejen činní,
nýbrž celoroční uvalena.

Státek Skašovský
a k tomu statku ves Saborady
příslušná.

Ka I^{hem} dílu panství Břeženského, jak se ten díl
 Heřmanovi Růbnovi r. 1858 co samostatný, nový, deskový
 statek dostal, nebylo žádného panstvího sídla, žádné
 brzy. Před dělením Břežna sídli bratři Růbnové spo-
 lečně, na svji Břeženskí; Heřman již se ženatý, šimáček
 ještě svobodný. Heřman si měl, na tom svém dílu
 nové panství sídlo vydvihnout a mohl do nkončení, ho
 na dále, na Břežně, býti. Při svote, Matrovickém, nové
 sídlo vystavěl, nemůsilo, se mu žíti příhodně, a vyjvíhel
 novou brzu, na Skašově, pe vesce, na mírně vyšíně polo-
 žení, s krásnou vyhlídkou do dalekého okolí, poblíž
 dosti rozsáhlých lesů, se jeho zboží příslušných. Při
 té brzi měl, nový dvůr poplužní, dílem ze seloých
 pozemků Skašovských, dílem z panstvích pozemků,
 z pastvin, vyměněných lesů aj.

Co vystavění brzy, a dvora popl. na Skašově, a po přisíde-
 ní, se Heřmana Růbný na Skašov, což se býj, po roce
 1858, stalo, nazývánoa psáno bylo, seboji Heřmana
 Růbný: „Státek Skašovský“, a Heřman
 Růbný, se do nové doby aj do prodání ho psával, „na
Skašově.“

Dvůr Skašovský, Heřmanem se Růbným vystave-
 ná, se, novějšího způsobu brzi, stáda na dom, samém místě,
 kde nyní obilni sypkárství, měl, však, větší rozměr,
 než jak nyní, se sypká jest. Z té brzy, se do nyníjších časů
 sklapy pod kon, sypkám zachovaly, a co se o těchto vypa-
 vuje, již tam proklad zakopan a j, vše, se jsou planě po-
 vídačky.

Heřman Bůbna byl velmi podnikavý pán, vzhledem
ho opodál, o zvelebení a zvelebení svého statku velmi
pečlivý a jmenovitě velký milovník rybníkářství, on
řeky nad jiné odvětví hospodářství výnosnějšího. Při
těchto stavěch jeho vlastnostech byl prchliv, nenastup-
ně a v plorovité porahy, a žil nedolice s mnohými sou-
seďy svými, nýbrž i s vlastním bratrem svým, Vindřichem,
pánem na Březně v nestárodních sporech a soudech.
V Škašově vystavěl mimo brázu a dvora poplužní ho:
panskou koránu a kámen, - a živil tam zahrady
a rozsáhlé sady.

V Matovicích vystavěl mlyn, před tím tam nebyvalý,
a k němu ten mlyn od Bechovi náhon udělat nechal. Ten mlyn
byl panský, mlynáři pod ním daný, a všichni předání
z vesnic ke Škašovu příslušných, neměli pod potkalou
do jiných mlynů s bílí, je měli pozít a noviti, než do
Matovicického. U Matovic nechal též rybní sádky a
haldě udělat.

Přikoupil ke Škašovu vesnici v Pišonicích něco
lesy, a tam v Pišonicích udělal, hlavně ze selstých
prozemků v nový dvůr poplužní, takže nakonec Ška-
šovskému statku s svými poplužní byly:

Matovicický, Škašovský a Pišonicický.

R. 1578 prodal Heřman Bůbna ten značně zvelebený
a dobře zařízený statek Škašovský za 15.000 kop gr. míj.
s násozomxlostí, že v té krajině málo přáseal, ale
mnoho ováru a vodu měl. Koupil statek Boření
Čelení v Králohradecku a tam se přestěhoval.

Statek Škašovský zůstal bez změny tak, jak ho
byl Heřman Bůbna prodal, se všim k němu příslušensím
a majetkem pánů na Škašově, až ho r. 1610
u koupil:

Michaláš Vratislav Bůbna v Bůbna,
pán na Březně, syn Vindřichův, jemuž r. 1618

při dělení Března 1. m. díl toho panství, Soliž Březno
s příslušenstvím dostal.

Tak přišel statek Škařovský, povstaly z příslušenství
někdy Březenského po 62 letech před ve spojení Břez-
nem, po jedné správě v jeden celek; avšak Mikuláš Kra-
slav Kubna a jeho dědicové se nepotali jen co páni na
Březně, nýbrž co páni i na Březně a na Škařově!"

Trza na Škařově zašla zároveň s dvorem poplužním
přijetím, dobi 30^{ti} let v silky, a se celá vesť sama, mimo
Trze a dvora poplužního Čáslavem, zrušila. Trzy více
vystavena nebyla.

Usedlosti v Sukoradech
roku 1660.

Jména osadníků.	Roční úrok		St. pr. ce.	Oves, korce.	Poznámky.
	zl.	hr.			
Bořícký Václ. sádkář	3	52	7	.	
Brázda Jiří, chalup.	2	20	7	.	
Forman Pavel, s ⁿ	2	20	2	.	
Novotný Křišť. s ⁿ	2	10	.	.	
Novák Jan s ⁿ	8	50	2	.	
Kulhavy Jina, sedl.	2	44	2	6.	
Škopen Václ. s ⁿ	3	30	2	1/2 z ^č .	} Tyto usedlosti v město přikoupeny byly r. 1671, k pansví Kroemboštemu.
Šejbal Jatek. s ⁿ	2	20	3	3	
Macháček Jiří chal.	2	20	2	2	
Křemá výsadní	
<u>Usedlosti, starosti</u>	-	-	-	-	
<u>průstě bez osadníků</u>	-	-	-	-	
<u>na nich:</u>	-	-	-	-	
Pavelky . . .	1	30	2	1	
Trčky . . .	2	20	2	.	
Sedmákovský stácl.	3	8	3	.	
Knojnýho s ⁿ	3	35	2	1/2 z ^č .	
Markusa	2	25	2	.	
Kašparova cha- lupa na obci	} chalupa na obci, solij barák, bez plotu a dvora.

Ukazuje se z tohoto seznamu usedlostí v Sukoradech, se-
staveného z zápisů, z dílů č. 1. z roku 1660,
byly v Sukoradech 15 usedlostí, pelských, stáclí a cha-
lup, a ten počet vzata též křemá výsadní, - a mimo těch
usedlostí žil na chalupa na obci, solij barák, solho-
maly, tedy již před 30^{ti} lety pálkou 10 staveníčk.

V záhubné 30^{ti} leté válce (od r. 1618 do r. 1648) kníž-
 zpusily neb zničeny byly, zůstáv částečně i úplně počke-
 re osady na panství Křezenském, se Škašovem, a zůstala-
 by ještě dlouho po ukončení té pro všechny krázní války
 některé skoro napolo pusté a mnoho selských usedlostech
 bez osadníků; Veliké množství pozemků, jak panských
 zůstalo ^{pro selské} dlouhou dobu neudělaných a mnohé byly ještě
 r. 1660, tedy 12 let po ukončení těch válek, křovím zavrstlé.
 Mnoho-li v Sukoradech těch selských usedlostech v
 těch válkách zpuslo, neb zničeno bylo, neznáme, jen to,
 že tam r. 1660 ještě Čelaveních pustých, a Novozemských
 již bylo.

Toho samého roku byly v Dlouhé Štoli ještě 9 gruntů
 pustých; na Škašově byly pustá, kolika žiž m a okle-
 pry; dvůr propluzní vypálený; - a jen ovčín a chalupa pro
 ovčáka z již vystavena. Z 6^{ti} osadních ^{staveních} tam je pro vše
 zpusou vystavena a osazena byly; malé chalupy, v Čičo-
 nicích mimo sešlého, zpuslého napolo dvůr a popl.
 a nezničeného koudela, byla pouze jedna chalupa osazena,
 ostatní vše ještě pusté.

Imena osadníků při osazených usedlostech má-
 my jsou tak, jak ti osadníci tam roku 1660 byli,
 při gruntech/pustých jest pojmenování přede-
 elých osadníků máno, jak na těch gruntech se dříve
 nacházeli. V roce 1558 až do r. 1660 se zde těch
 zápisů v Sukoradech ani jedna selská usedlost
 nepřibyla ani nebyla, bylo jich r. 1660 s hospodou
 15 jako roku 1558, a jen jeden ten barák pro r. 1660
 1558 přisaven byl.

Tak křemá vyřadní tam, hospoda, ce usedlost, cha-
 lupa, byla panská, pod nájem daná, a z té při-
 činy žádný osadník na ni máno nem, - ani
 roční moka a jiné dávky, neb z takových

panstvích hospod vycházejí pouze peněžité roční
plat co nájemné, a ten roční plat podléhal
změně. 31.

Uvedl se v Dukoradech, jak v. 1660 udány jsou,
ne jsou udány v pořádku, jak vedle sebe stavěny
byly, ne aspoň v nějakém pořádku pro sobě, - nýbrž
by ještě v. 1660 psali, vyňaty jsou pro sebe.

Robota. V. 1660 není při žádné usedlosti v Dukoradech
vyznačena robota; avšak při této vesnici bylo
zvláštní poznamenání připsáno:

Poddaní z této vesnice nemají v mbaru žádných
robot vysazených; avšak přes celý rok vrchnosti
pracují.

Z této poznámky vysvitá zřejmí, že v Dukoradech
do 30^{tí} letí války vysazených robot neměli, a že
všeobecně neobdávali, a že se pro 30^{tí} letí
válce, když seletý lid v knížovi poddanství při-
šel, až na osadníky v Dukoradech všeobecně
a všelijaké roboty, uvalena byla vzhledem k tomu, že
v starých zápisech robotu vyznačenou neměli.

XV.

Odprodání 2 statků, 1 chalupy a hospody, celkem 4 staveních v Sukoradech, k panství Krosmonoskému r. 1671.

Mikuláš Vratislav Dubna, pán na Břežně, jemuž se koupením r. 1610 statek Škašovský dostal, - viz str. 27 -, zanechal synům svým.

Dindřichovi Janovi, - Heřmanu Šťastnému a Vinnalovi Jaroslavovi:

Všichni se Škašovem co společní dědicové, a všichni si děli bratři se po něm u toho dědictví psali co páni "na Břežně a na Škašově," a to pansví nedělili, nýbrž společnými zůstali.

1. Dindřich Jan škatel svým na Břežně seděl, měl rozsáhlejší panství svěřenské, z dědění po prastýci Mikulášovi, Zámberk, Svitice a j. v Králověhradecku. Zemřel roku 1653, zanechal jediného syna: Františka Adama.

Heřman Šťastný a Vinnala Jaroslav bydleli společně na Břežně.

2. Heřman Šťastný zemřel r. 1661 bez potomků, a po jeho smrti zůstali osadní dva bratři v společném dělení Břežna a Škašova.

3. Vinnala Jaroslav bydlel po smrti Heřmana Šťastného sám na Břežně a tam zhruba roku 1666 ledu válku přezil. S tím podíl na Břežně měl pozdějších letech

Křivčeniš, slatky, akoupení pro sebe, avšak 33.
obvykle na křivčeniš. Byl nejmladší z
bratří svých, došel rybníka slatky a
zemřel r. 1684.

R. 1683. po smrti Vindřicha Jana, hraběte z
Dubna, slatky syn jeho Františka, Adam
podílili kom panství Přezenskáho, od Ška-
šovic, se slatky svým Vinnatem (da-
roslavem).

R. 1688 Vinnat hraběte Dubnovi, shora jmenovaní:

Vinnata Daroslav: a Františka Adam

panství Přezenskáho, se Škašovicem, co společný jest/majd.
se na 2 díly, a to panství právě po jednom století
opět někteř dělení přivěs.

Díl Vinnaty Daroslava:

Přezenská, Jidovsko, Škotský rybník,
Čeliv, Lampovce pruby dvůr prub.
a orčiv,

Škotský, ves po první dělení od slatky
Škotský rybník pruby,
Ševy, rybník.

Díl Františka Adama:

Škotský, pruby, jak již uvědom,
Škotský, Škotský,
Škotský, Škotský,
Škotský.
Ševy, rybník.

Že to již shora předáná, byli to panství, jak vesnice
slatky oně pruby oně slatky po 100. letě rálec žitímno-
ho pruby.

Že to, dělení pruby slatky Škotský,
neměl práva dlouhého trvání, se samostatný, se
Přezenská, občiv slatky. Občiv, hraběte Františka, Da-
ma zanechal mnoho dluhů a byl na zapravení

34.

čiasí všech dluhů a statků Škařovský dán.
R. 1660 byl ten statek incočně odhadnut a na Š. ne-
stejných dílů rozdělen, a všechny by dily ponechány
byly věřitelům na urovnání jejich požadavků.

hrabě Kinnala Jaroslav skoupil od čtyřech
věřitelů jejich podily toho statku Škařovského
ke Březnu a tak to panství opěs, sečeno bylo
až na pády, nejmenší, nepalný díl, se-
řý se dostal věřiteli:

Danovi Čirému Brámlinskému
ze Šibíe!

Ki domno pásemu nepalnému dílu přišlo
ponze toto:

z Šukoradech!

2 statky, na nich!

Škoppek Václav, a

Šhejbal Jakub,

1 chalupa, na ni. Macháček Vít, a

hořpota, výsadní panství v Šukoradech!

Krousek les, u vesy Šobolecké u Martinovic,
94 3/4 provazců.

Krouský luk, na Klenicích!

Nápadně jest, že Brámlinský ten dílek nepro-
dal hned, neb aspoň brzy po tom dělení, jako se
ostatní věřitelové dělali, hraběti Růbnovi ke
Březnu, - a že si ho až do roku 1671 podržel.
Je, by to byl hrabě Růbná, nechtěl skoupit, domu
se nepodobá.

Roku 1671 koupil to do Brámlinskýho:

hrabě Jan Humprecht Černín

z Chmelnice,

pan, na Krosmonosích, Krosi, a Mělnice,

Šindřichovu Hradci a s. j. a panství

Hosmonockému za 909 čl. 87. a sedmi vědmi 35.
súd Mělnického pina.

Do roku 1871 patřily by 4 stavení v Sukoradech
poddanství španělské Hosmonockému, a
robotou přiděleny byly ke dvoru Obřevčickému až
do zrušení poddanství roku 1848.

In postlu u Sukorad, od mostu k bořtan
 Mašovicem u měly za starodávna provi most
 spravoval vesnice Mařavinná a Holá. Dlouhá
 a vesnice Škašov, a to to by Šindřich
 Hložek z Zampachů, pán na Krázně.
 Umenovaný Vind. Hložek z Z. p. 4 r. 1643.
 dal vesnicím Mařavinné a Holé a Škašov-
 mu kus lesa neb. chrastu s. jak poznamená-
 no jest. - nad rybníkem Píjerským, tu pod
 panským lesem Krázněským, kterýžto
 kus daného lesa hraničil s lesem Domou-
 vicským - pod tímto závazkem. A holečci
 a Škašovští osadníci měli cesnu u
 Sukorad, „nad chobotem Velkého Víte-
 zenského rybníka“ - spravovat a kopávat
 té cesny si měli polítně ročně v samém lese
 „roubkati“ - a za osadní užívaní toho lesa
 a pastviny v něm měli společně vrchnosti
 ročně 20 grošů pláti. -

Mnohá ta cesla si, na letějších dobách velmi
 špatná byl, že neprochýlně je často vřdou
 pod kožna, že Hložek se opatření učinil.
 - že Hložek z Zampachů tu provimost
 za užívaní toho lesa tím vesnicím ulá-
 žil, a ne Sukoradím, stalo se snad z té
 příčiny, poněvadž to hlavní zjevné a v
 prospěch všech vesnic bylo, by s porozy
 snadněji na hlavní cesnu, zvanou „Dobo-
 seckou silnicí“ - se došli, ačkoliv ta
 „silnice“ - oně doby lež jen obyčejná
 cesla byla, ale častěji přec ať se opua-
 rováno.

In provimost proti užívaní toho lesa
 měly by vesnice jedlé r. 1658, při du-
 hém dělení Krázně, a při tomto dě-
 lení poznamenáno v sílech cesla lidí,
 že ten kus lesa, je to ho byl Šindřich

37.
Mločků z Zampachu kempresnicím pal, by
to tak bylo, jak se bývalo, a měli o sadnici
z těch vesnic těch 20 grošů ročního platu
povážet k dílu kraševskému.

Tak to v propějších dobách s oparou, léce by
bylo, a co s tím lesem se stalo, nepovědom.

V Oboušicích d. 21 ledna 1886.

Jo. Pálek

1.
Shono 1-22

Sukorady.

Obsah

I.	Osada Sunkorady za starodávna a s výjavou des nová.	1
II.	¹⁷⁹⁷ Zdobok (Klenice), rybník (Klenický)	
III.	Dva dvory poplužní v Sunkoradech.	5
IV.	Dvory smelci v Sunkoradech, když tam dva dvory poplužní byly.	6
V.	Druhý dvůr pop. v Sunkoradech a přikoupení svého dvora, viz p. 1457.	7
VI.	Poslední pániv na svizi Sunkoradské a na Sunkoradech.	10
VII.	Zboží Sunkoradské po přikoupení 2 ^{ho} dvora pop. v Sunkoradech, - pozemní výživy oněho zboží, - lesy, Sunkoradská obec, a dvory smelci.	11
VIII.	Lesnictví Škafar, s příslušnými lesy aj. se dostala v držení Jana Kapáčka ze Sunkorad a na Sunkoradech.	15
IX.	Přízno ukoupeno Janem Kapáčkem ze Sunkorad, a Sunkorady přestaly býti výjavou des novou.	16.
X.	Des Sunkorady po příjezdu Sunkoradského zboží deskové ke Příznu. Trvz, dvůr pop. a dvory smelci v Sunkoradech.	18
XI.	Přízno přišlo r. 1544 v majetku polního rybníka (Pob. níž Dubra).	20
XII.	Dělení panství Přízonského na dva díly r. 1558.	21
XIII.	V Sunkoradech r. 1558 celkem 15 osobníků, jind. vrchnostenski platy, sádky a povinnosti.	24
XIV.	Stádek Špašovský a k tomu stádek u Sunkorady příslušní.	26
XV.	Usvědčení Sunkoradské r. 1660.	29
XVI.	Prodejání 2 stádků, 1 chalupy a hospodry, celkem 4 slaveníek k panství Přízonskému r. 1671	32.

Pod jiným, Sukorady jsou v Čechách tři osady; jedna v M. Boleslavi, druhá na dyvalim panství Hořickém, a třetí v Sídmičkan, okres Blatná.

Sukorady v M. Boleslavi jsou dvojité přivodní maclarito, a ta osada se nikdy jinak nejménovála a nepoala, než jak nyní: „Sukorady“. Že by to byl někdy kdě stával a říty to ves za starodávna „Sukorady“ se byla nazývala, to jsou lidé domněly.

Sukorady bývaly v starých dobách, jistě již již záhy v 14. století, drjavej, zbožím veskovým, sam Svaz a Svaz propřízmi. Vídai pa na věk nevládývotě rodiny v drjavej Sukoradského zboží v první dobách jeho držání byly, a tam na drjavej sídly, - nevědimo.

Drjavej v Sukoradech stálo o samole opodál peonice, u nyní, veslu, na cestě od Sukorad k Habrovičím peonici, u spojení dvou poloků a mezi řeky, - od Har. Sinovic sem, od te koncím a polokem Klemenci, kde- rjito polok Klemence za starších dob, než náhonem máe kanyl na mlýn Habrovičský vedem byl, přivozeny' obk svíj od někdy rybníka Klemického přes buky k Su- koradám měl, - a v místě u nyníšitě mostu polok od Martinovic se s ním spojil. Při ropaně- ní toho Klemického poloka, o la voda dleží jiným, rov- nejším poměrem do někdy rybníka Velkého Svíženar- ho, jalový to polokem, o něco dále od nyní mostu k lecihu, mělkou onjabinou.

Ta Svaz Sukoradská byla Svaz vodní, vodou obe- hnána, jakýs za starodávna v tom o roli několik bylo, kde Solij poloha a příležitost k vyslavení sakových lepec nejšich ^{na drjavej řeky} se holiq. Takové Svaz byly v nejšitím sousedství: Pivisovary, u ry- nejšich Martinovic a v Obenbcích. Vyslavení

bylo to dřeva ^{na dom}, po čudu, dobu zachovalim kopcem
 n. m. v. a. n. vedle poloka štardi novického, a jeal ten ko-
 peček prunze ždyte, ně kjeji ^{malých} k. v. a. n. na p. l. r. i. n. l. a. p. v. r. e.
 slata, a část vrbních příkopů, ně kly hlubokých, se po
 čudu dobu zachoval. Odkov ten, kopceček, byl naproty k ně-
 jako jiné to ho vrbu, o nichž jistě, je všech stran,
 jak vedle poloků tak vrbních příkopů dubový ml
 jehlaní, hluboko do země zaraženými, ozvoněn. #
 Ta dřeva byla ^{naproty} jako v. l. i. n. a. l. o. k. o. v. r. b. u. od dřeva, slavení
 do nečekých rozměrů o jednom p. v. o. c. h. o. v. i. , a m. v. o. l. e. m. p. i. e. s.
 příkop. Vedle dřeva byla vrbu dřevní slavení, v. o. v. n. i. m.
 příkopem obkrouženo, jak příkopy po čudu dobu zachovalí,
 do místa napřáží, - a podliže n. l. i. d. r. v. e. j. d. v. i. p. o.
 pláží. #

II Dva dřeva popluzní v Sukoradecích.

V 16. století byly v Sukoradecích dva dřeva popluzní;
 ten n. b. r. z. i. a. k. b. r. z. i. p. i. i. s. l. n. a. r. y, a drubý jak tomu
 vši nasvědčuje, o těch místech, kde nyní usedlost
 číslo 4 se nachází, - a ten druhý lež co se jana přes kosa
 pro sebe, takže oni dřeva v Sukoradecích dva dřeva

Pozn: Když jsem r. 1877 po dlouhém marném hledání a pá-
 sání, najímou podruhotku, za šli ten je p. v. i. s. t. o. n. o. j.
 n. št. d. i. n. o. v. i. c. , o. k. l. e. r. i. se v. s. o. m. o. k. o. l. i. p. r. a. j. a. d. n. e. h. o. p. o. d. a. n. i.
 rozachoval, a i. s. o. j. m. e. n. o. v. n. i. p. o. n. i. j. e. p. r. o. m. e. n. l. i. p. i. v.
 v. l. a. - n. a. v. e. l. , c. o. k. o. p. e. c. e. k. , n. e. k. l. y. p. r. y. b. i. n. e. e. s. l. o. j. i. e. i.
 n. y. t. i. d. i. v. i. m. z. a. v. o. d. l. y. , b. y. l. o. s. o. k. o. p. e. c. i. m. a. m. n. o. h. o.
 p. r. i. v. e. n. i. l. i. e. s. j. e. p. r. a. l. e. m. i. s. t. i. n. a. l. e. z. e. n. , j. a. k. o.
 z. e. m. l. i. , k. l. i. e. r. i. , v. y. l. i. c. n. e. h. o. k. o. v. a. n. i. a. l. .
 o. p. o. d. a. t. t. o. h. o. k. o. p. e. c. i. k. u. , k. e. d. ^{o. k. l. e. r. i. , v. y. l. i. c. n. e. h. o. k. o. v. a. n. i. a. l. .} ^{z. e. m. l. i. , k. l. i. e. r. i. , v. y. l. i. c. n. e. h. o. k. o. v. a. n. i. a. l. .}
 se zachoval, k. v. l. , k. o. l. e. m. , p. i. e. s. t. o. s. e. p. r. i. k. o. p. a. m.
 hloub. z. e. m. i. n. a. p. o. j. i. s. t. e. l. e. y. d. u. b. o. v. e. l. j. e. h. e. l. , v.
 m. i. s. t. e. c. h. , k. a. m. a. z. t. o. n. o. s. t. i. n. e. k. , n. e. k. l. y. s. a. h. a. l.
 D. r. v. e. k. o. p. e. c. e. k. u. p. r. y. b. i. n. e. m. , j. a. z. j. a. p. i. n. y. z. j. i. s. t. o. v. a. n. i.
 m. e. z. i. r. 1819 a 1847. p. l. a. k. o. v. e. l. v. z. e. v. n. e. m. i.

měl bez vší pochyby lež oslov, na kterémž
byl Dukovanský státek.

zestřel
deskové byly, a na těch ježaváči tři rolniny vložky,
střevíčky, silice. Za starých dob se državy deskové,
i menší a malé, co rolnině/pozůstatků často dělily,
na dva: na více dílů, a možno se domnívat, že ten
druhý druh popl. dělením původní^{ho} dvoj zboží Dukov-
anského provedl. Dva dvoje popl. v jedné vesnici +
nebylo za starých dob nic neobvyčejného, a vsať bývaly
by dvoje popl. větší než jen malé n. porovnání k
 nynějším dvojm popl. jen malé a některých míst
ne větší, než velké, mnohé velké, selské usedlosti
oni dvoje.

III. Dvoje smelci, v Dukovanech, když tam dvoje popl. byly.
mnozí se selští, později se také zvaní, státek
a chalupy, kolik jich za těch dob, když tam dva
dvoje popluzní byly, slávalo, se neznámo. Jelik
vsať nad vší pochybnost jistě, že, když tam dva dvoje
popluzní byly, tak nej jen několik málo a to jen
malých neb menších těch selských usedlostí, jak
mohlo. Všechny by selští usedlosti, co jich tam oni dvoje
byly, ^{byly} ^{byly} ^{byly} jak tomu všem věcí je, jistě v
státek a podanství k tomu, a jistě k tomu druhému
dvoje popluznímu, neb když ten druhý druh popl.
p. 14 57 k tomu při koupě byl, jistě druh smelci
co k nim přislušní se nedáří.

Dukovany
Státek

IV.
II. Světlo pouti v Sušradech.

a jině u něho, toho dne v Sušradech v. 1457.

~~V ději o toho dne pouti, při které se žádná pouti nebyla,
nybrž jen jakási obyčej,
při tom dne pouti nebylo žádné pouti, nybrž jen jakási
obyčej, tak zvaný „srub“, jak to při malých svjatech
sestojel za staršího času bývalo.
V 9. polovici 16. stol. byl již majitelem toho dne pouti:
Vindřich z Kurovic.~~

Týž měl mimo toho dne pouti ještě nějaké jiné obzvláštní,
nebo pouze jen někdejší pouti smeloi, neovědomo co a kde.
Tak se tomu podobá, byl na tom dne pouti pouti v Sušradech,
nebo pozůstavil svou věc, Katerinu a Marketa, a sy se
jeho smeloi tam bydlely a psaly se co: „ze Sušrad.“

Katerina, starší dcera Vindřich z Kurovic, prodala
v. 1467 ten svůj, který oně doby v zaslavě v 80 kopách
čir: v ději užívání měl. Pan Kapáček ze Sušrad,
hán na Sušradech, a majitel domku Kapáček-
vi. Sio byla na prodej, postoupeni toho dne pouti
mho Panovi Kapáčkovi, při které významná, že
ji Katerina ze Sušrad osobně v stělení přeložila,
jest takto v původním znění v šestkách dne pouti
zanesena:

Katerina tu viz při Kurovic, Sušradech.

~~Pouti v ději: z Kurovic. Pan na Kurovic a v ději zapsan:
obojí při obub a ve smeloi Kurovic.~~

Proti tomu předeji, postoupeni toho dne pouti mho,
Katerina Marketa, což ze Sušrad, sešla Katerina prodá-
vajici se v. 1480 od paně, toho smeloi: že Katerina
sešla její, dcera Vindřich z Kurovic ten zapsan by vůle
její Marketa neimlajne měla, poněvadž ona Marketa
na tom ději v Sušradech a jindě postoupila,

7
Lan jako kralův, a je oddán, z se svými služebníci
všude není.

Jan se by seby vyrovnal, neb zdali Marketa s právem
byla, takový odpovídní, nežnáma, a jen to jíste, je
kapáček zůsta lez řízení toho dvora poutní žní ho, a je
ho se dojm' zbojím, an korava, nym spojil, je a loty
ten dům co přislušný, s svými dom' Sukoradské stat.

V

Polední x panii na sveti Sukoradské a na Sukoradech.

Poledním majitelom' sveti Sukoradské a zbojím
Sukoradského a sam' odlem, byl:

panov' Jan Kapáček ze Sukorad,
zemný z r. 1467 n koupem' druhého dům' prop' v
Sukoradech dostal.

Čas se xjely co "ze Sukorad", a sčiz' ně kly pan' "Kapáček"
ze Sukorad."

Čas Kapáčekův: Pruk čerovní s polí bílým od pravi
k levé straně sítno položeného, nad
helmou co klenot chrt bílý na plati
podušce ležící.

Čas se, že Jan Kap. Sukoradské a zbojím, svy s přislušen
stovim' po olci vědit. Připomíná se na Sukoradech jiz
r. 1440, mezi slávkami kraje' Poloslavského co přitornen
na přemut' krajském' s Nym burc. Třícháji čas leži co
svěde k' podopsaný na listinách z oní doby jach' velkých,
koho okoli se by spajicid, z čehož zjevila, je olci
na Sukoradech bydlit. A 1446 šelal nároky na pojí.
vlada švicoví po švicoví šárovcoví, býde to na by švicoví
na sveti, oba k' k' zemělin, na zbojím' švicoví,
které by švicoví se mu vsak' nedostalo.

2. Malesovice, menší výžava desková, bez dříví popl. nepatrná veska, bez sam. nebyla.

3. Březno, větší výžava desková, rozsáhlější, k níž patřily osady celá Březno, Jitná ves, a některá kvoří kmetciok v Školi, Ma. vinné, klauki, rozsáhlější lesy, vlna ryb. mlék, at., brvz, kvoletka, mlýn, dv. popl.

4. Kvoří Škola, jen malá výžava bez brvze

4.5. Ubelnic, malá výžava bez brvze.

pozn
Dvůrův Březno
mítání byl, jak komu
vů nasvědčuje, spíše
vlna, když již vlnorady
v Březnu spíše byly,
a když kly, desky
část, někdy vlnorady
pozemky s to obam
vlnoradím, šim
chokolád, vlnoradím,
nebo komu spíše
je by, Březno
pozemky s to obam
satek a s samým
vlnoradím.

U násin těchto sousedních, pohraničních výjav deskových možno si aspoň ponekud rozsáhlost toho někdy slatka vln. myslit. Bylo tedy ta výžava mimo lesu k ní příslušných solva větší, než jak u některých pozemky k resnici vlnorad. v r. 1848 příslušné a to v zokrouhlení byly, jak by pozemky s sousedními resnicemi v hranicích v r. 1848 byly, a klauki podulo vlnorad. k tomu pozem vlnorad. Koradským příslušné vlnorad. hranice pozemky, Březnojské pod nájem daní s to obam, v Kvoří Školi a ryb. mlék v školi hranicích, neč vlnorad. bylo původně k vlnoradím, k výžavě příslušné.

lesy. Co se lesů v zboží vlnorad. nemá, některé příslušných byly, nemožno je měději mat. Je ještě za hranic výžavy vlnorad. a to před v 16. století, v okolí vlnorad. a vlnoradím patřících, nemalo lesů, hájků a porostů bylo, s tím nelze pochybovat, vlnorad. během času většina úplně zmizela, a z některých se našel jen nepatrný zbytek a zachovaly. Ten les nadhradí novicem lesu Koradskými bci, zvaný "Březnojský". patřil jistě k některé zboží vlnorad. skému, - a bez vlnorad. pochybnosti les ten velký les les, les "Březnojský" hraní nadhradí Kvoří, jak vlnorad. hranicích s lesem vlnorad. je. les ten nepatřil ani k vlnoradím ani k vlnoradím, a nemohl jinnám, než k vlnoradím příslušet.

Či-li borec, mezi Drukorady a Madrovicemi, něky vědci,
nej jak nyní, patřil k Drukoradům, ne k Madrovicím,
neznáme; proto se vša k tomu, že patřil spíše k Druko-
radům.

Drukoradská obec, pozemek mezi lesy za Maudinovicem, ma-
jela k té obci Drukoradské, býval za slavných dob obecní
lesem. Či-li ten něky les patřil co společný již za dob, kdy
ještě Drukorady co dvajna vesnové byly, tím několik málo
necelým poddaným tam, ne či-li v pozdější době, kdy z věláiny
pozemků něky s druzim poplužním Drukoradským přisluš-
ných, ale ki nadešli v Drukoradech prvotaly, tím vřem
o radníkům, celé obci, tím byl ad co čis ad panu Kěho lesa
za nějaky poplatek, ne slasty; o tom nic známe nem.

R. 1673, kdy celá ves Drukorady patřila poddanským
Kř. Kašovu, ^{patřila} Heřmanovi z Dubna, byl ten les čis. lečn
jij vymělen, a pozemek ten se nazýval již oně doby co "obce",
čis. částí pastvina, a Drukoradě či na ten pastvinu dobytek
hověvali. Jmenovaneho roku 1673 jáloval Heřman z Dubna
pan Bladiš, Kiejirovi z Krajku, K. Karlu a Adamu, co spo-
leční držitelé majitelé panství M. Koleslavského. Projijí
zvaného Kroměšického, K. Klerimuzels panství při boupení
Obenecle patřilo; - že ve vřechu před sv. Duchem a Martin
Voborině z Maudinovic, poddaný jmenovanejch panů Krajků
z Krajku, přijel s čtyry klyonami a splu hem na svobodný
přihon pod obci či v Drukoradím patřici, nad Kř. Koutěm
zobníkem, je Klerimuzels panství Drukoraděli dobytek na
či jich obec hověvali, a čimly se čis. lečn je čis, Heřman
z Dubna jověval, - čis. toho svobodněho přihonu zoral
a čis. v ten svobodný guml se vložil. - Jak zeměky, řad
o čis. vřechu, je značena na nem.

R. 1733, se čis. ten pozemek jm. vřech čis. "vyse Kuna
pastva", - čis. pastvina.

Dvory kmelci, usadlosti do selo kú k Ukrajinám to pú-
 slušné, ada-li mimo těch několik, málo a ne velkých
 v Ukrajinách, - ještě nějaké jiné v blízké některé vesni-
 ci byly, a to snad ve Švédě krajině; je dlouhé j. zná-
 mo není. Švédě krajinna nebyla mi kdy zjavou deskou,
 pro sebe a byla již za starých dob jedna z největších oad
 v domokrah. V 14. stol. a v 15. stol. v 15. stol. ne-
 patřila ta oada celá co púslušnostem k jedné zjavě
 deskové, nýbrž po několika dvorůch kmelcích k rozlič-
 ným zjavům a pánům a by dvory km: se tam po 2, po 3
 a více častěji prodávaly a převlupovaly. J. není pravé
 reproduku, že tam Jan Sapáček sež, nějaké dvory
 kmelci v zjavě měl, - a žalil se tam, jinde solva, -
 totiž před tím, než se mně Škašov a j. dvory km:
 vzdálenější dostaly.

VII

Vesnice Škašov s púsl. km: a j.

a několik vzdálenějších dv. kmelcích,
 co dříve deskové púsl. v zjavě:

Jan Sapáček se Ukrajinám a na 5.

D. 1457 dostal Jan Sapáček od krále Ladislava pro smrti
 Petra Kořistě, bez dědicin zemědělskú pozemskú po něm
 zhojví, kterážto zhojví co odimutná na královskou komoru
 spadla, solva:

1. vesnici Škašov, Declov, 6 dvoirů kmelcích tam,
 v kterýchž vycházel počem úrok celkem
 3 kopy 89 gr. čes. a několik slepic.
 Dvůr popelnýj oně dvůr na Škašově nebyl,
 a patřilo k ně vesnici, co k tomu zho-
 živku deskovinu nemálo tamnějších
 lesů a jiných pozemků.
2. v Přepěšic 3 dvůr oadli s platy na lécí nedělních,
3. v Savizku v Kladrčově vojáky plat nevěrný.

v Škašově by-
 val púsl. zjavě
 v. 1410, dva púsl.
 a málo málo a málo
 dvoirů kmelci, co
 v 1410 dostal a
 púsl. km: púsl. v
 jen v púsl. km:
 v. 1410, dva dvo-
 púsl. na dvoir km:
 v. 1410.

Na konci 16^{tho} století a na začátku 17^{tho} století, jiskřiny
byly v slatku Přezenskému, jak to bylo Jan Kapáček a
opřejivím, armím Sušorad a Skavore, uvořil, ještě bylo
desetnovi dějary.

Matkovice a Telib a Dvory Dm: ve Šholičtvo:

V r. 1473 ne Přezně země, alym
Po Janovi Kapáčekovi šel do opřejiví Přezenski zboží
syn jemu:

Štěl žil po mlti letovis matkov ovd
a prodal ho před rokem 1500. a Přezně

Janovi z Šumburka a manželce jeho
Dvoři rození z Šandšleina.

He Kapáčekovi a panovní na Přezně psali se na dale, jdi
co "ze Šuborad."

IX

As Sušorady po přejiví Šuborad, řeku zboží se Šuborad, se Dvory Dm,
Po přisídlení Jana Kapáčka na Přezně:

zašla Dvory Dm Sušoradec a z panství, někte, k Dvory Dm
poplužním pabíci a přezně uvláry nové Dvory
selcké usedlosti sam.

Dvory Dm: v Šub
Dvory Dm: v Šub

Dvory. ^{Dvory a Šub. psala, žiti} Když se přisídlení Jana Kapáčka na Přezně
zašlo, a to pozářem, jak to bylo stopy na psalim Dvory Dm se
zachovaly, neznám, a jen Šubik žije, že se tak již, dluho
před r. 1543 stali ^{psalim} psalim. R. 1543 se při jmenování přisí-
čenskvi Přezenskéha ^{psalim} psalim, a jed, nohušiče ^{psalim} psalim Sušorady
co k Přezně přislušná, uváři, a to někte Dvory ani co psala,
jak to v úvjeji bývalo, se více nejmennje, a byla pte toho
jij ševno úplně psala, ^{psalim} psalim, a tam nejmennje.

He psalim, psalim
Kapáček s jidi na Šub.
byl, nel psalim se del
psalim se na Přezně,
psalim psalim.

Dvory poplužní a Dvory Šmetoi. Škora již psalim knuto, že
neznám, že-li Dvory Dm poplužní po přisídlení ho Janem
Kapáčkem, zrušen byl, avšak psalim se šub, že se tak
stalo, že z něho psalim selcké usedlosti, a velšma přezně
a němu pabíci co je psalim byla k Dvory Dm: v Dvory.

1543
Dvory Dm: v Šub
psalim psalim

11
 že tomu jakkoliv, souběžně se zapisuje jako, že by se
 přestěhovali - se jemu kapačka na březnu, a s uko-
 racki žádného dvora poplužního více nebylo, jen samé
 dvoje kmetot, jejichž většina ^{popl.} provázala z pozem-
 ků k tomu někdě s uko rackským příslušným.
 Slávalo se za starých dob velmi zhruba, že v dvoje popluž-
 ních k brzi net mahu při koupených, vzdálenějších a výso-
 lených, dvoje kmetoti dělány bývaly, - kmeti dvoje kmetot
 dělejšíich jmenů, hospodářských, a vyživenými, na nich
 platy, sávkami výživnými a pobolami sediti výnos platy,
 než dvoje popl. od brze vzdálení se vlastním výžerem.
 Proti tomu se slávalo, že povstaly nové dvoje poplužní
 ze selstých usedlostí, tím ukoupených net jinak žiska-
 ných, a to v pádu, když lidé dělají, a prodávají se
 z části deskové stádku net odprodáním části příslu-
 šensví nově, kterou stádku povstal a na něm nové
 parovské sídlo, brzi, - a to při té brzi nové se dvoje popl.
 mělan bý, co nevytím ledně polubný pro vyřizování
 parovské rovinu na té brzi a brzi celou.
 Když lichem časů hospodářských poměrů se změnil, a
 na to podány větší selci a větší robdoly, maleny byly.
 To povstalo mnoho nových dvoje popl. ze selstých
 usedlostí a parovských jmenů vzdálených.

Noví Dvory,
 Přestavky d.

Naš domů nasvědčuje, že v těch někdě pozemků k někdě
 se dvoje kmetot uko rackským příslušným již za žitobylí
 Jana Kapačka, brzi se ukoupení března selci usedlosti
 povstaly. Kolem všech usedlostí selstých se děláni
 sítek nových oni doby v uko racksku se nacházely, v zo-
 přicích mlam reni. Topur. 1858 se všetrny změn-
 jiv, byla jich 15, a stádků a chalup, žádní baráky,
 a došlo se selci již po její mělan sítek nových, bylo
 že do oni doby žádný ani nepřítomni nebylo.
 1. 12. 1858

Výběr p. 1848 (Vindřich Klotzka z Lampach,
 pan na Přezně) kšafoval, máno v tom prvj izemí, má-
 zi mnoha jiným liz ko, že ze dvou publikací, plati se ve
 na Přezně v jemu bydn choraly, - v jedné ^{ve druhé} ^{ve druhé} byly povi-
 ze sivolci ze Du Kord, a kholy stavimni a je vnašova d'okumady.
 Máno, že v kšafuclietek ceduli jean, co v plati péměz jeat,
 že plize id nich mají rychlári a konšelové, a kšafucliji-
 ei poroučel, by tóni publikacemi po jemu smali, bytano, ne-
 bylo bez púle rychláriu a konšeliv, by se sivolcim žádná
 škoda nestala.

V
Přezno

svisto a majetek rodiny vyč. Rubeň a Rubeň
 p. 1844/1844.

~~a dělení Přezna na 2 díly p. 1858,~~

Co smali s hrad mdedeného Vindřicha Klotzka z Lampach,
 p. 1843 na Přezně bezděk ^{v jemu častí} zemuelim, stal se p. 1844 dě-
 licem pana sv. Přezenskeho pod:

vyčim Rubeň z Rubeň, a pravi a toho rodu
vlita

jenž měl za manželku sestru Vindřicha Klotzka. #

II Dělení na 2 díly Hermana Vindřich

p. 1858 dělení synov po bližovi pojmalali pana sv. Přezen-
 ski na 2 stejné díly.

1. díl Vindřichův:

- Přezno, městečko, dvz, dvůr pop. pivoar,
- mlyn panství, louka bez přije, a 1000 let.
- čistnosa, 28 oradlak, a výs. zvlka
- Velis, 4 ^{stavení} stavení, sam, jádrý dvůr pop.
- Na školách, nyní škola Vysoke, veš jaco,
- prave jedná chalupa sam z nov ^{stavení} stavení
- Na škole Mrov. 2 přezny vsadmi.
- Rybníků 10, - lesy a j.

Pravě i když celý
 dělení bylo
 # Rubeňové z Rubeň
 žiadaly v dělení Přezna
 p. 1844 až do p. 1744,
 v přezno 200 let.
 p. 1844 bylo Rubeň v
 stavu panství přezno,
 a jekali d'oni díly v p.
 a z dílu, "p. 1844 jeli
 v přezno se stav. kšafuclim
 čivota v ob. kole radu,
 až do p. 1849 kšafucl
 a madim púli.
 Prave p. 1849 se jeli
 kšafuclim v p. dílu
 v p. dílu kšafuclim
 dílu na dv. púli d'
 stava sam, v p. dílu,
 a pravi v p. dílu púli
 v p. dílu kšafuclim kšafuclim
 kšafuclim v p. dílu,
 a kšafuclim v p. dílu
 žiadaly, a kšafuclim kšafuclim
 a madim púli kšafuclim,

Heřman dostal II. třídy státní, 1860:

1. Dvůr popl. Malovický a samota; mlyn. kam ještě nebyl.
2. Školn. malovický, ne celou, 21 osedlých lam k samote silu, 2 křímy kam panochůny k 1^{mu} silu, k 2^{mu} silu.
3. Sukovický, ne celá, 16 osedlých lam;
4. Skásov, ne celá, 9 osedlých lam, jistý de. popl. se sy, hlavně by u Skásova a blížší v su skem, patřím, prováděny a b.

Dvůr v 19. třídě:

1. Šarňovský, nejvíce z nich, ne 50 kop kopy; náklady.
2. Malovský menší, / přímí, nyní u malý /
3. Malovský větší / nyní krajně zvenčí /
4. Přávořský dílem,
5. Přávořský přímí
6. Šimr, malý na přímí;
7. Vlčák 2° 2°
8. Šipník dílem, } malý ne 10 kop, malý náklady.
9. Šipník přímí: }
10. Zábělka
11. Čermička
12. Dvůr u malýních, přímí;
13. " " díl.
14. Rozocháč díl, malý na přímí;
15. Klaukovský přímí: 2°.
16. Čelchavka,
17. Šmutný,
18. Nechrýp,
19. Hloubeň, neví, ne 10 kop, malý náklady.

Velký přávořský žárstal, stoum dílem, co 4° lámy; měl i to jeden po rozocháč jízdy ne 3 kopy nákladu ondit; předtím se na ontha k společnému před. Okrajem u toho rybníka, vchobě u Hloubeň, k II. třídy silu.

Selské usedlosti v Bukovici p. 1558,
 jak při dělení panství Přibemské v dílech obecních
 udány jsou, s platy, dárkami a t.

D. 1558. In. 15. ročníků, jich platy, nechtějí, mají po tři dáti 24 a po tři.

Imena selských osoblich.	Urok roční		Robota činn, dinn.	Slepí el.	Ory, kvas	Pozn.
	kop	gr.				
Mazánek Matěj	.	20	.	.	2	
Dobal Matěj	.	20	.	.	.	a/x kopaniny 4 1/2 peniny.
Ma.	1	.	3	3	1 1/2	
Keyda Jan	1	22	.	4	2	
Trichý Jan	.	44	.	4	2	
Novák Jan	.	27	.	1	2 1/4	
Timová	2	.	.	1	2 1/2	
Špaček Jan	.	40	.	.	.	a/x kopaniny 5 gr.
Vonkup Martin	2	.	.	.	2	
Božala, starý	1	.	.	3	.	a/x dvojn kop panství z jeho- mú 10 gr, a/x (Klenec, louky, 5 gr.
Fincková Anna	1	10	.	.	4	
Duchek	1	12	.	2	1 1/2	2. louky 42 1/2 gr. / stusilá byt celkaj
Štěpán	1	
Božalova Štěpán	1	10	.	.	.	a/x pastviště 3 vozů: ovsa.
Doležalka Anna	1	40	.	.	1 3/4	

Čelkem 15 usedlostí. Na jarní se usedlosti byla vyřaditi přemal, ne-
 řádně, na plati.
 k tomu uvedených ročnických platů, jich a dárků, měli si osobně
 provinnost, šun na rybníky činní a na hony choviti.
 Z celí obce, v dávno počíně: 5 1/2 šmial ročnických chřtola, kolleku
 Přibemské rybníky, dolij z krajů tam, co pastviny, starou obci obec
 nžívala.
 Uvedeni jsou si osobně v právu, jak se sobě by usedlosti stariny byly,
 začal k tomu někteří, konce se osady, a opoř se nějakým právkem a ne
 jin fakt, nahodil.
 Zvláštnost při Vukovických jest to, že v staré době se obci se osadě

jen jeden jediný měl svou zemi, robotu měl, svůj svůj stánek
ne jiné, na panu Kruce robotu jist, - a ostal ně žabrych robot dom,
mimo šov na rybníky, při čovně a na azovain rybníku a na
hony ohoviti. Nývalo ja starých dob, šva šam, avšak přičku y ně-
kerých vesnicích několik osadníků bez roboty; - ale celá ves
stora, jak. Sukorady, ^{by roboty} byla v dalekém a kvoli Sukoradském
žabna. Všeobecná robotu a to velká nastala v Sukoradech
lepus po šov leli vala.

XIII

Státek Škašov

Hl. p.

a k tomu slatku pro Sukorady příslušná

žad
nam
by

Na dlu Škašov, Panské sídlo, před ševcem, při společném s Hájovými
Hájovými, by jim ženatí, jindřich a jeho rodina.
Hájman, Růbna, z Růbna, zemský úř. II. J. dle panského pří-
kazného, v š. 1658 dostal, vše to, jak shora uvedeno, co nově
šestý slatku, nevydávěl si nové panské sídlo. Dva škašo-
vickeho, ný bij v škašovicím položení, na Škašovic, a tam ne-
lé po r. 1658 vydati ševci na prvom sídle. Šov škašo-
ho sídla, na prástlen nový šestý slatku Hájmana Růbny
z Růbna "slatku Škašovský".

Hájman Růbna byl velmi prozíravý pan, vzorný hospodář,
o zvláštní a zvláštní věci slatku velmi pečlivý a jmenovitě
velký milovník rybníka, oně šov na jiné odvětví hospo-
dářství výnos nějšího. Při těchto skvělých vlastnostech
byl prokli, neohrožení, neústupní a vydati povahy,
a žil s bratrem vlastním, pas. čimřichem, panem na ševci
v usloviených sporech a vanech.

Tržně škašovská slatka ševci, mis šov, kde nym
obovni ševci slatky, a zachovaly se z ni do nynější ševci ška-
py, pod kousnými ševci.

Na Škašovic ševci Hájman R. nový ševci, při ševci
ševci a to ševci z přeměti ševci ševci Škašovských
a nepočtybní je ševci ševci a ševci z panských.

Příklad k tomu slatku ses Přiborice a něco pří-
 slušným lesy a sáklůž sam zvoř svia popluží uoi-
 tal; in duora v Kabrovicích vystavil mlýn, a němij
 do Řeznůvi náhon měl rechal, a Sam lež vašty,
 za jeho doby proslab několik novijer menšich rybníků
 a několik ječ opravila zvětšil. Na Škašově v-
 stavil lež svařim pano kon a šicim.

R. 1578 prodal kon zvětšený a dvůr zarižený sla-
tek Škašovský, kon Klačinij a dvůr popl. prabůly :
Kabrovický, Škašovský a Přiborický za 10.000 kop
 gr: miš. Škašovský slatek získal lež změny sa,
 jak to by Heřman Řubna proslab svi vějel, a
všim kon němu přislušenství a ma jedek projvěšič
panů na Škašově vidlicích, - až ho roku 1610
ukoupil :

Mikuláš Tralíst. Řubna g. Řubna

pan na Řezně, syn Vinčichův, jemij rok 1558
1^m vil Řezna zostal.

Těto se dostal Škašov se všim kon přislušenství
 za 52 lelet opět ve spojení s Řeznem, pod jednu spá-
nu, Řezna kon, a však Mikuláš Tralíst Řubna a jeho
děti což se ne psali jen es pani na Řezně, nybž
es na Řezně a Škašově.

Řubnovi byli v 1528 so stavu pana něho, v 1644
so stavu trati cihu poujšení, a zůstali v řizení Řezna
a Škašova až do r. 1749.

XIV

Panství Přezno se Skášovem r. 1610
aj. r. 1658.

Panství Přezno se Skášovem r. 1610, ke Přeznu, poráženo bylo
to Křiženski a Skášovskými zbroji, jak již podotknuty, co jeví
celá zpráva, a pravda, a pozbyly byly správní státní a:

Ke kompanství patřily byly vsady, předanoství:

1. Přezno, městečko; 2. Jidmova; 3. Telib; 4. Vysocká tch;
5. Rehnice; 6. Malovice, dvůr, prst. a mlýnský;
7. Dukovany; 8. Dlouhá hora; 9. Skášov;
10. Pílanice.

Meziroky 1610 a 1617 udělal Mikuláš Kraloslav Růbna z Růbna,
pan na Křižně a na Skášově v St. Štoli nový dvůr prst., hlavně z
przemků, a leských, a byla oně vsady a prstěji, na kompanství
o dvou prstějích:

Křiženský, Telibský, Malovičský,
Skášovský, Pílanický a v St. Štoli.

Mikuláš Kraloslav Růbna zemřel r. 1617 v nejpevnějším věku
a jeho, zanechal v síle, vesměs nezletilých, z nichž synové:

Vindřich Jan, - Heřman Šastný, - a Kinnala Jaroslav

stávali se státními, a cívovskou prstějstvom Přezno se Skášovem
v společném držení měli, a to až do r. 1658, a v šesti letech se
psali co páni: „na Křižně a na Skášově.“

Růbnovi z Růbna byli, jako šlechtě, veškeri, šlechta a obyvatele
kraje Boleslavského, náboženství, nekatolického, nepovídomi, a za-
vážně evangelického, neb. Sebnovské, kterážto Sebnov v
kř. Boleslavské hlavní šty, boleslavské kraje a svého listku
měla. *)

Heřmanovi z šesti bratří, Vindřich Jan, dával po prstějích, a
křesťovské panství: Jambalk, Silice a v Knalohradectvu, a
měl jak již uvedeno, též prstěj na Křižně, a psával se co pán: na Jambalk,
Silicích a na Křižně a Skášově.

*) Pozn.: Hlavní šty, Sebnovské, byla též Sebnovské, nyní co Skášovské prstěj
prstěj, v Sebnovské a Sebnovské. Nazýval se ten šty, v Sebnovské prstějích, a
všech, pro Sebnovské bohoslužby, zvanou byl, Sebnovské, sv. Václava.
Za císaře Jaroslava II byl zrušen.

Všichni ti tři bratři Kubcovi byli přirozeně slavní a
po prostání proti Ferdinandovi II. byli, a mladší ještě věk
nejvíce byli se k němu povolání, a tím pádem ^{obozně} jich
Vindšick, Biezo se s kásem, a šlechtici Vindšick, Šana,
Kubcovské, vácovské, promachemaj, a z fí, vácovské, a kladské
šlechtice uslo.

R. 1628, když Ferdinand II. patkem vydaným nadvládu, že po r. 1628
jádny nekataličtí, a k němu Věcháč byli, a byli, přestoupili
bratři Kubcovi, proti dvajz plavali, šli ještě před poručovním,
a sá, kataličtí, a r. 1629 byli v Olav panství Ferdinandem II.
povšeni.

Vindšick Jan nebyl na Biezi, neb měl pro se kladské panství,
Kubcovské, vácovské, a byl zemským hejtmánem v Kladsku.

Háman Štastný, neženalý a Hunnala Jaroslav, ženatý,
byděl v společném na Biezi. - Háman Št. zemřel r. 1631 a
přítel s starým šlechticem Biezo, k němu, Biezo, m. náhradní, sám
převzal byl. Tento náhradní, sám byl k němu, šlechticem
převzal se, nově, nyníjšího šlechtice, r. 1721 v Olavě, k němu,
když se v hlavním obdávě na, šlechticem evangelijní ve zvi zapřel
pro tuto dobu, nadvládu.

Co směl Hámana Štastného, měl panství Biezo, a společným
majetkem Vindšick Šana - Hunnala Jaroslav, a již se již
Vindšick Šana, a panství, a kladské, a kladské, a kladské, a kladské,
převzal.

Hunnala Jaroslav se stal velmi horlivým katolíkem a
v jeho čest šli velkým šlechticem a v kterémžto řádu francouzské
šlechtice, šlechtice, a kladské, a kladské, a kladské, a kladské,
bratři. V této panství vydaným Biezo (Věcháč) a jím v r. 1628
Krají Polslava, k němu, velmi, a kladské, a kladské, a kladské,
Ferdinandem II. r. 1628 vydaným se nemohl, a šli 30. leti v r. 1628
upřed a přivážeti. Hunnala Jaroslav (Kubcov) měl
v r. 1628, a v r. 1628, a v r. 1628, a v r. 1628, a v r. 1628,
v r. 1628, a v r. 1628, a v r. 1628, a v r. 1628, a v r. 1628,
panství a Olav, a bylo pro 30. leti v r. 1628, a v r. 1628,
nekataličtí, a k němu, Biezo, k němu, Biezo, k němu, Biezo,
šlechtice, a v r. 1628, a v r. 1628, a v r. 1628, a v r. 1628,
šlechtice, a v r. 1628, a v r. 1628, a v r. 1628, a v r. 1628,

zakročilo, a pod r. 1001 zasíjeli misijonári a cisárské mala
 nození komisaři misijonářiím do Prahy seznamy, v kterých
 uvádno, kolik nekatolíků na panském panství a statku na
 vřim, Lábečkov, Sonečnė a obćeně bylo. Ze těchto seznamů
 zachovalých bylo na Přezensku a na Srašově provedení na
 vřim, katolíků a obćených jen 12, - všecko na současném
 novém menším statku Domoušnickém, ku kterémuž oni
 dříve bylo osady předanostim přislušely.

Domoušnice, Veselice, na celá ves, a vesky:

Čijovky, Cousins a Babatov,

na katolíckou vřim obćených uvádno bylo 119 osob a 4
 pro náboženství z toho statku uprohlí.

Moneta (Lavorla) zřídil starý Přezenský dvorek pro kato-
 lícké bohoslužby a navařil učinit na něm ohrad, každou vřevu
 by a pro dvorek slouženy byly v kněží z nově zřizeného kláštera
 Minoritů z Olavě Polstavi.

V záhubě 30. letiváleš. pod r. 1018 do 1048. budž pmořly
 neby zničeny byly, z větší části set i úplně veskeri osady
 na panství Přezenskem se Srašovem, a zůstaly ještě vřevka po
 ukončení se kůžřipálky na polo pustě a mnoho selakých
 usedlostech vřevka bez osadníků. Velikimmožství přizemění,
 polních a les, jak panských tak selakých zůstalo po vřevku
 roku nezřetených mnozí přisám zřevky.

R. 1000, jž 12 let po ukončení třetiváleš, bylo u p.:

- v Srašově z 10 statků ještě 6 pustých,
- v Srašově z 23 statků 9 pustých,
- na Srašově dva pusté, větší vřevka a skopy;
 dva p. p. vypáleny a jřevovim opět vyřavena a
 jřevně chalupa pro ovcáky; - dva chalupy
 opět vyřizeny, - ostatní pusté.
- v Přezensku, dvorek, dva p. p. setly a jen něco málo
 pustých vřevků; jedna chalupa opět os-
 žena, - 3 pusté p. p.
- Mašovice; dva z pustých, dvorek jřevovim; mlyň.

11
1

Handwritten in red ink, possibly a name or title, partially obscured by a horizontal line.

Handwritten in blue ink, possibly a name or title, partially obscured by a horizontal line.

Handwritten in blue ink, possibly a date or number.

Handwritten in blue ink, possibly a date or number.

Vertical handwritten notes on the left margin, including numbers and small symbols.

Small handwritten notes at the bottom left corner.

Rybníky na Přizemsku

Seznam kulo rybníků Přizemských a Staňovských sestaven jest dle
zápisů z let 1868 a 1869, když se některé rodinné/chozí Rybníky
z Kůbna ps. Svatořísa na dva díly rozděleny byly. Seznam tento není a ne-
může býti úplný, poněvadž i na tomto domě, že jak při úředních odhadech
statků a panstvích, tak jmennitě při dělení jich příslušens i v
se obvykle do podrobná jmenovávalo a udávalo, přece, co se rybníků týče,
se některé kakové, nemávaly a nejmenovaly, které, buď v dílů, nebo
pod vodou nebyly, ač v úplné psu, neb psu, a konečně rybní-
ky menší, kteréž se pro přezimování rybní velcí a menší ná-
baly užívaly. Rybníky kakové považovány byly co bezcenné a ne-
ležely se, některé však se přece i psu rybníky a rybníky při
dělení do seznamu rybníků hlady.

Omeřo- vaní		Imena- rán	
roku 1888	máso- by kop.	r. 1888	vrš- vady kop.

Hrobenka je 10 8 -

Řehnický je n.č. 8 - *o. 1888, u. č. 1, jeden rybn. Řehnický se přičítá k H. Hrobenka jinému*

	Jmenován		Jmenován		
	r:	máse sy	r:	máse sy	
	1888	1888	1888	1888	
<u>Černý</u>	je	10	je	12	
<u>Bořovský</u>	je	26	je	18	podrybníkem Černým.
<u>Hluboký</u>	je	8	θ	-	R. 1888 se uvádí co od mnoha let jmský.
<u>Habřík</u>	je	8	θ	-	R. 1888 se uvádí co od mnoha let jmský.
<u>Zájezd- ský</u>	je	n. l.	je	15	
<u>Štolecký</u>	je	30	je	30	U Tysovi Štoleky.
<u>Náveoni</u>	je	20	je	18	R. 1888, na návsi, v Telitě jmenován, r. 1888. Návě- ni:

	Imenováno		Imenováno		
	d.	míst. by	r.	míst. by	
<u>Lažnovský</u>	je	80	je	-	R. 1688 jmenován celem ho již psaty. U Kloubě, Štoly, jeden, nikdy z něj v žádných rybníků Březová. Vindř. z Kutná přitnal bratra Pleimana, pána na Štáči r. 1574 před soudu zemský, poněvadž byj Pleiman tento rybník mnohem více nahánil, nechtěl, než jak dříví kopival, a tak příchov svedlůný a společný u Štoly ktravinně jatopit.
<u>Matcovský</u> menší, přízemní	je	20	je	27	Tento rybník pochází jistě z doby, když Matrovice ještě co samostatná vesťova byla, a taky přivedu prastarého Křivy pro r. 1558 dal Pleiman z Kutná do rybníka Nechov- ského, to panství Baloslavskému, nápolom Krasavské- mu zvanému, přistavěného až do rybníka Bohol, Matro- ského náhon, udělali, a vystavil pod hrázi Boho rybníka nový mlýn,
<u>Matrovský</u> větší, nebo Vražda	je	30	je	-	R. 1588 se jmenuje Matrovský větší, potom 1658. Vražda co psaty, že byval, na 30 kop násaty.

	Imenován		Imenován	
	r. 1858	máso by kop.	r. 1858	máso by kop.
Lipnický hořeni.	je	10	je	15
Lipnický doleni.	je	10	je	15.
Zaběhlov	je	30	je	30
<u>Ošenička</u>	je	20	je	20
Rosočáč doleni.	je	n.k.	je	10.
Rosočáč hořeni.	†	-	†	

R. 1858 jmenován „Rosočáč doleni“, r. 1858 jmenován „Rosočáč“, a musel bývat př.: r. 1858 též „Rosočáč, hořeni.“

	Jmenován		Jmenováno		
	x.	náso. by	x.	náso. by	
	1558	kop.	1558	kop.	
<u>Nečvilna</u>	je	32	je	20	R. 1658 „Nečvilna“ jmenován
<u>Čížovský hoření.</u>	je	30	?	?	R. 1658, se jmenuje rybník „Čížovský“ na 20 kop. náso. by, který dříve miněh ??
<u>Čížovský dolní</u>	je	30	?	?	
<u>Holoubek</u>	je	13	je	24	R. 1574 pohnal Jindř. z Brubna na Březně, bratra svého Heřmana před soudem, v čemž ho, že nechal u rybníka Holoubka trávy zřístiti, následkem čehož s jeho pozemky prodaných paní Jindřichal, z Jitrovy, žalopil.

	Imenová		Imenová		
	r.	název	r.	název	
	1888	rep.	1888	rep.	
<u>Sudi</u>	je	n. k.	†	-	
<u>Vlčava</u>	je	n. k.	†	-	
<u>Rybníček na Mlýncích</u> počeni.	je	10	†	-	
<u>S. na Mlýncích</u> dob.	je	20	†	-	
<u>Vlčkovský</u>	je	n. k.	†	-	/Hři: a dob. 1/
<u>Vlčkovka</u>	je	20	†	-	
<u>Smutný</u>	je	55	†	-	

Imenová		Imenová	
č.	měsíc	č.	měsíc
1588	roz.	1688	roz.

Svinný + - je 30

Prohadlý + - je 16

Topolský + - je 12

Křešovský + - je 20

	Imenovan		Imenovan		
	r.	nada.	r.	nada.	
	1858	20p.	1858	20p.	
Rybnicek nad vinici.	+	-	je n.k.		W. Ruzna v polich.
Podstodol. ni	-	-	-	-	R. 1858 se jmenuje co d'avno jiz jmeno.
Milosa	-	-	-	-	R. 1858 se jmenuje co d'avno jiz jmeno.
Pisečný	+	-	je n.k.		
Rybnicek pod Stránským	+	-	je n.k.		na 18. Kapni.
Tovačov. stýj.	+	-	je :		Imenovan malý rybnicek.
Haltýřský	+	-	je n.k.		na 18. Kapni.
Dvořánský	+	-	je :		co malý rybnicek.

	Doprava		Jinac		
	1858	1859	1858	1859	
<p> <i> Tokirek - - - - (Př. v obci je 10 t) Toliboni </i> </p>	-	-	-	-	<p> <i> vytrícen u nářez, staré Toliby, jíž před r. 1858 začly. R. 1858 jíž co pole, z pláče jeden podání k Toliby k Měznu, roční platil 1/2 Kore'ovsal </i> </p>
<p> <i> Haviáner prv. Haviáner Polni. </i> </p>	-	-	-	-	<p> <i> Ty vytríceny u Matroic v lese, naháněny bývaly z náhornu Matroic křito a náčlany doby le pro rok 1858. </i> </p>
<p> <i> Sásky 4 mati, Matroic </i> </p>	-	-	-	-	<p> <i> Boscis 4 vytríceni doli zpruclli. </i> </p>

Immersion	
no. Rec.	made.
	by
	Boys

Immersion	
no. Rec.	made.
	by
	Boys

Poznámky k vybraným

[Faint, illegible handwritten text on lined paper]

Pojmenování lesů, luk, polí a p. na Březenstě
za starší doby.

Kiladubsko. Les nad Dolánkami. Dle A. O. B. lesa na Kiladubě byla roku 1824 mezi městem M. Polab. po vlastní kom. státní, někdy Krab. mulského a šiměřického zboží z Lamprach. pánební na Březi sejeřiv. p. viz f. na Březi. f. a. n. i.

Na hrádku. Dřívky u Březi a dále les též tak zvaný. Les ten se jmenuje roku na hrádku za vinice r. 1688, a udává se na 1814 pos. rozč. = 280 jiter 14000 s. j.

Kilocharka. Panské pastviny, r. 1688 les jmenovaný: u Kilocharky pod Šholcami. Z těch pastvin platili jed nosce šli dch. nosce r. 1688, 2 kopy 28 gr. a i, sejeř. z Březiho panu ho- sejiho dobytka. Rybník tam soujmený.

Obora, r. 1688 u Telibě se připravila.

u Miloty, les r. 1688(?) se jmenuje z co z vrata starý Kábovský. ho rybník. Toho jména rybník.

Vinice, na vinici, u Březi. Panská vinice r. 1688 se uvádí co pod 8 kopy. R. 1721 ustanovit kástem hr. p. Adam Štáam. Krbna; by z B. vinice na všechny bučící časy potřebné vino jako na mírně také pro kom. muni. r. 1721 do Kábovského a Březiho panu dááno bylo.

Husáři, kousek lesa Škašovského mezi Dománskými a Křesťanskými lesy; r. 1688 udán na 84 provedzeř. = 10 j. 200 s. j.

Kaječsko. Velký les Škašovský, r. 1688 jmenován, v mezích s lesy Křesťanskými, se vymeru 1478 prov. = 363 j. 600 s. j. a pod hr. leum 182 prov. = 24 j. 1200 s. j. panských B. polí, oni doby po zroubení 805 let: válcí silem Křovin, zarodlých. Les ten, vzal své pojmenování ne proto, že od výšiny nad výši tak zvanou. Kucnou chalupou na Kilenicích, kteráž výšina do Kilenic, p. d. sejeř. má, a všej u té chalupy ten les začíná.

Studánky Salavoušské u Skárova a nad lezí: 1658 polích
zarostlých panských, ve výměř 185 3/4 pr. f. = 24 j. 1175 a s. f.
které pole se jmenují:
na písňách.

Studánka . r. 1658 se jmenují les od le studánky dále v mezech Dobro-
u zloďna: vických až k rybníku Zlabotýmu, ve výměř
877 pr. f. = 104 j. 700 a. f.

Oterouhlice, pole k Matrosieim příslušné, 28 3/4 pr. f. = 4 j. 1315 a. f.
r. 1658 zarostlé.

Daniný díl u Skárova, pod lesem, r. 1658 se tak jmenuje / kus pole
povrtlé ve výměř 14 pr. f. = 2 1/4 j. f. k dvoru, s náš:
příslušné.

Štěbovice : Tak se jmenuje r. 1658 bývalý les zlehlý a zrušeno-
střed, které byly d. mezi Domanovicích až k štol.
kám, a celý ten les 4425 pr. f. = 829 j. 1100 a. f.

Dlouhý hon, r. 1658 pole k dvoru přípat. v Dlouhí štolé přísluš-
né, 68 1/2 pr. f. = 12 j. 1350 a. f.

Obora-181

Ormsby 1884

1840

1840

1840
1841
1842
1843
1844
1845
1846
1847
1848
1849
1850

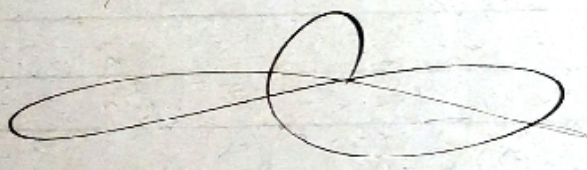
1840

Čest rodě Ameru
z Kajiciv z Maximbata
Tab. II.

Obsah.

Zboží Přezenská, a jakým způsobem se p. 1844 p. držení rodu Kubín a Dubna dostalo	1
Mikš z Dubna co první z toho rodu na Přezně a majitelka jeho díla Olivkové z Čamprachu	3
Děti po Mikšovi a dělení rodinného zboží p. 1858	4
Heřman, nejstarší syn Olivkové, pán na jednom díle Přezně ském, popějí, kaljvaním státní. Skásovském	4
Dodalky z Skásov, jak ten státní popějí ho Heřma- novy Dubna p. 1878 g. státní	11
Mikuláš, druhý syn Olivkové, pán na křivčickém a žamberce, zakladatel Dubnovského fideikomisu	1
Jindřich, třetí syn Olivkové, po dělení rodinného zboží p. 1858 pán na Přezně a svoje jeho pozvěni	12
Synovi po Jindřichovi na Přezně, p. 1886 zemřelém	16
Jaroslav, nejstarší z synů Jindřichových	16
Mikuláš Valislav, druhý z synů Jindř., co samostatní pán na Přezně a popějí, též na Skásově	17
Barbora Rudolfová z Rudova, manželka Mikuláše Valisl. a její pozvěni	
Synovi a dcera Mikuláše Valislava, p. 1877 zemřelého a náboženská vyznání Kubín a Dubna na Přezně	19
Dva z synů Mikuláše Valislava, Jindřich Jan a Heřman, zlástřij, byli připraveni pro viny z čest se vytěkovali p. 1828; a puštili od toho zámýslu a stali se katolíky	20
Pozvěni synů Mikuláše Valisl. do slavné panské p. 1828 a do slavního stýce, mabat p. 1844	22
Jindřich Jan co první výtka Dubnovského fideikomisu	23
Heřman, třetí, druhý syn Mikuláše Valislava	23
Anna Jaroslav, třetí syn Mikuláše Valisl., pán na Přezně a Skásově	24

	str.
Prizem' knihy Markty Albt, druki naučelky Kunaly Jawstawa, učiněni r. 1673	28
Prizem' knihy Kunaly Jawstawa, učiněni r. 1684	29
Synové a dcery po Vimalovi Jar: r. 1684 zemřelém	30
Adam Maximilian, rejstář z opisu Kun Jawstawa, při na Vězně a Skásově	30
Prizem' knihy Marie Albt, první naučelky Adamakax: učiněni r. 1700	30
Prizem' kniha Adama Max, učiněni r. 1721	31
Fundacím měi v: založení knihem, Adamem Maxim: za členy gradu Kuba	32 X
Pl. Jan Josef, jediný z Adama Max, při na Vězně a Skásově	33
Prizem' knihy Marie Josefa, druki naučelky Adama Maxim: z r. 1740	33
Prostý paušál Vězně r. 1749 se Skásovem r. 1749	34

Círoli Březenski.

Připomenutí.

Ti panství Březenski a ke Stašovu příslušné vesnice
mlýny, myslivny a samoty jsou modrým písmem psané.

☞ znamená myslivnu; ★ mlýn.

Na Březnem písmene R s obmezením znamená některý
rybník Velký Březenský, hlavním chobolem je R
Sukradním kachajilí.

Část rodokmenu

Rubniz a Rubna, paní na Křížně a Stašově.

Olík,
† 1847

ryšá Rubniz a Rubna.
† Anna Hložková z Jampachu, sestra Vindřicha a Matěje
{ Hložka z Jampachu na Křížně, zemřela
před r. 1858.

R. 1844, su Olík z Rubna na zákládě podloupaných, sm. pro Mati.
je Hložkem z J. v zboží Kříženská mážal.
Božena, synovi, při smrti, otcovi nezletilá, dědila r. 1866 pro smrti
matčiny v obí v zboží Křížna a Přeslavy na 3 díly, Křížna
na 2 díly.

Heiman
† 1802

Mikuláš
† 1808

Vindřich
† 1886

Anna

† Mikulášova
{ Eliška (Kříženská) z Ponova

Heiman dostal r. 1858 v zboží rodinného
na podíl 1/4 díl Křížna, koto:

svin popl. Makovic a vevnicemi.
Chotě Mavimou a Slouhon Střezavá,
a Stašov, rybníky, koz.

Přestavil na Stašově svaz a sam. dílel. (z koto)
hol jeto podíl a šit konpeniče a domu piř.
služenství proval stalek Stašovský,
klonj r. 1878 proval, konpis Obi. Deleni,
Donský a Bláto. - Bezdělen.

Mikuláš dostal r. 1868 na podíl Přestavl.
ky, klonj zboží proval, a konpis.

Zamberk a Siřice. Deřil veř koi
stalek po Heimanovi a ralořit Rub-
novský řivonmá. Bezdělen.

Vindřich

1. Johanna z Křížav
2. Salomona z Peci-
mova (Ustí).

Dostal r. 1858 na podíl
I. díl zboží Kříženská,
koto:

Křížna, místčko a lam
svaz, svin popl. piř-
var, mlýn, kozlel.

Čivínov, a na Velčici
a na Cholci což sam omi
řoby byl:
koz, rybníky.

R. 1886 řsařoval
Křížna řymim svim.

Deřy a 1 a 2. manželství

Jaroslav
† 1800

Mikul.
Pravil.
† 1817

Olík
Olík
† 1817

Alena,
Žofie,
Anička,
Maruška,
Sabina,
Mariana.

Mikuláš Kr.

Daroslav.
ψ Cobanaka x Olbramovic.
Při smrti otce v plnoletí, měl v neplnoletosti bratři svými spravou pozůstatků společného dědictví.

Maršálka, provdaná za Krištofa Šudovce x Šudora, na Štítněch Hradišti.

Sabina prov. za Stanguice z Šis. Kupic.

Synové Mikuláše Krabčáka po smrti otce v nedilní době Štěpána a Štěp.

Vindřich
Jan
† 1653

Herman
Šlášný
† 1631

Kunata
Darosl.
† 1684

Václav
† v mládí
v č. r.
před 1628.

Cobanaka

Všichni při smrti otce v nepl. letě, v mládí ještě v č. r.

Vindřich, první přijel Št. novského fideikomisu.

ψ Kateřina z Valdšteina.

R. 1629 bratři Št. novští se stali svobodn. páni v prýčemi, r. 1644 se stali říš. kníž. hrabaty.

Vindř. zemský hejtman z Klad. z č. r.

Herman zeměl na Štěpně, Jan se podobá neženatý.

Mikuláš Vratislav.
R. 1602 se stal plnoletým, mätal se co sám jediným pánem v obci Štěpenském.

ψ Markta, prov. Šudovcová z Št. nov.

R. 1610 koupil Štěp. a Škašov a psal se co na Štěpně a Škašově; byl hejtm. anem Kraje Boleslav.

Kunata Daroslav, nevilný a bratři mi na Štěpně a Škašově, po roce 1660 samojediným pánem toho zboží, a na příkonpenjích stat. cích:

na Šitni, Št. bříci a Št. díně.

1° ψ Švitmila Krabčáková z Št. novic, † r. 1652.

2° ψ Markta prov. Křovčlová z Šlaupna, † r. 1674.

František
Adam
† 1711

Devátý syn, při smrti otce v nepl. letě, jehož poručíkem stýje Kunata Darosl.

Coloma vst. jeho v prýčemi Št. novského fideikomisu z č. r.

Synové :

Adam
Maxim.
† 1721

Ferdin.
Karel.

Innocenc
Ferdin.

Leop.
Maximil.

a 2 dcery, Polysena a ?

6
Adam Maas.

Dítěl z otcovské pozůstalosti:

Byly ve Srašověm.

1° Marie Švihovská z Bicanberka, dědička

panství Píčovic a Přestvic, 4 p. 1700

2° Marie Antiana hraběnka z Wostic, 4 1740.

R. 1777 koupil pozemky bratři Leopoldovi Maasim.
statku Přibici.

Vystavěl ve Přestvic zámek a nový kostel.

Jan
Josef
4 1749

Marie Antiana roj.
hraběnka z Olavy.

Jan Josef z 2° manželství, pův.
smrti otcovi, nezletilý pod pěstun.
stvím matky své.

R. 1749 panství Březenská ve Srašověm, zadlužení, se veřej-
ně dražbě a rukoum pozůstalých po Janovi Josefovi, aniž k nim
přidáno.

Marie
Josefa

Z 1° manželství,
prodána za knížete
Kobrovic. Dědička po
matce Píčovic
a Přestvic.

Zboží Přezenské, vlt. Boleslav, a
jakým způsobem se dostalo v držení
starobylého rodu
Rubnů z Rubna.

Samotná Přezenská povstala z několika nízkých samostatných
 dílů šlechtických v druhé polovině 18. století v jednom celku spoje-
 ných, a hlavně z těchto:

1. z statku Přezenského, což je klášterní statku, to
 Přezenský, nepřímých dědů, a jiných pop. a
 a, kteří předtím byli farní, a která s tímto
 roztržili zaslá. z toho panství to
 aťby se to, leč se,
 aťby se s tím pop. a
 přezenský, jiných
2. z Malovic, z čísla pop. sam. a z příslušnosti
3. z Velib, sam. nízký děd a jiných pop.
4. z Štěrky, sam. nízký děd a jiných pop. Důvodem rozdělení na dva čí.
 5. z Škařova, vesnice s příslušnými dědy i. c. v číslu 108.

Ko komu Přezenskámu zbyla patřila mnohá léta až jí maj. za-
 čátku 18. století, mnohá vytržila. Právě p. 1815 se do její
 dostala v držení:

Vindřichův Hloček z Čampachů,

jejíž mnohým mládím veska Olšava se později prodala za
Olšava Rubnů z Rubna.

Vindřich Hloček byl mezi šlechtou a stou, Boleslavským
 mířem vytržkem, přičemž vztahy z čísla se přezenský, šlechtický
 komisari při věcech rozepřích a soudcích, přijal velice přívětivě
 a zůstal již za příjmana kráje Boleslavského. Působil stále
 na Přezensku, byl bezdělný a dostal se kradu kradu majetku,
 jehož částem, na hradi Štěrky p. 1822, z čísla p. 10. Pochopiv,
 by mohl věcech svých majetku, moudrý a nemovitý, sáti se k
 proučiti, komu se mu zdáti a libiti bude. z toho panství
 1822 se stal s kradu
 vytrž. Malijon vlt. p.
 a, Přezenská, a s tím
 aťby se s tím pop. a
 aťby se s tím pop. a
 aťby se s tím pop. a

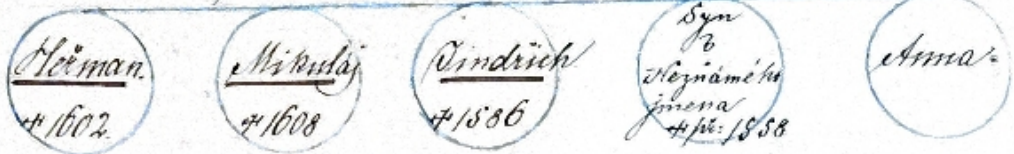
R. 1848, učinil, na Přezensku s těžkou nemocí přezenský, roztržil
 statku, z kteréhož kradu vytržil by.

1. Přezenský, první kněm příslušnostem, s kradu k
 doji volnému, nji vání kradu vlastním, Malijon
Hločkovi, bezdělnému, se je hoj, aťby se s tím pop. a
 padnout, měla Vindřichovi a Vitěmu Hločkovi,
 synům, nebožtíkům (Vana Hločka, bratra Vindřicho-
 va, kradu kradu).

Q. L. 5
 E 24.

8. list: dostal 17. list
18. list; Mikuláš dost. Píslaký.
Jindř. 1. list Měna.

Co Mikovi prozradili:

Bratři: Heřman, Mikuláš a Jindřich dědili společně
Měna a Píslavky, v. 1888 se do dědictví rozdělili. Měna
bylo na dva díly dělena, třetí díl by byl Píslavky. Co

Heřman
na
Skašově.

Heřman.

Heřmanovi se dostala při tomto dělení I. há' polovice Měny
Mězenokého, a sice toto:

- Dvůr poplužní Matrovičky, s samotou ležící,
ves Štola, Mravinná, pozemky nazvaná "d louka",
sam 21 poddaných osedlých. Dvě křemý v té
vesnici byly ponechány ke 1. polovici Mězna.
- Ves Enkoravy, 18 poddaných osedlých,
ves Skašov, poddaných sam 9.
- Rybník 19 a rybník Velký Mězenoký, zůstal
ke společný obou dílů užívání.
- Ke 2. jedné polovici veškerých Mězenokých lesů,
hlavní část jich v Skašově.

Při tomto dělení učiněna byla výminka, že, kdyby ten z
bratří, kterému připadne, se zboží, ten podíl, který by
nechtěl neb nemohl, má ho ke konci tomu nabídnouti,
komu se 1. díl Mězna dostane, a ten, kdyby ten se se zbo-
ží koupit nechtěl, bude ho moci eizému prodati. #

Na tomto píslušenství, které se Heřmanovi, od zboží Mě-
zenokého, co podíl dostalo, ne bylo žádného panského sídla,
žádné dvůr. Heřman, nejstarší z bratří, při dělení Mězna
již ženatý, dal se dílem eedule tohoto dílu se býkajícím
bude podmínku složit: že, kdyby ten díl jemu, Heřma-
novi, dostali se měl, bude moci se svou v stavu srovnatna
sám se nacházející manželkou ná dále, na svzi Mě-
zenoké bydlati, pokud by si nové panské sídlo, na kon-
covém zboží nevystavil. Bylo to zboží se nejprve dějit
jeho starosti, svz na tom ovšem podíle si vyžáda-
nouti.

2. Rybníček Velký, Přezenský má jistě s obou dílů s
společně: nejvíce kach, každá oběma a má se kach
rybníka rázate na dvě stejné části, a když každý jidne
ten rybníček vyloví, má jistě kach na jeden rok na suchu
a každé oběma má ten rok jidnu polovici toho
rybníka osinabí. Všechur ovčar, kach rybníka
opletně vyřezat.

3. Všechur oběma, jak na 1. část na D. díle mají
byti s starodárnem ovem s kach přechéim, by
oběma ovem rody jineis, mlyň Přezenský, a z jidne s
jídny oběma.

4. Jidny a jidny na obou dílech s společně nejvíce.

Ke tomu je to zboží, jak se mu na dluh dostal, protože jen
jeden dvůr poplužní, Mašovicický, o samotě, u velkého rybníka
ležící, dosti vzdálen od nejbližších vesnic, býval Mašovice, se
mu nemohli zdáti, myslím příhodným k vystavení tam brze,
a vyvíhlt brze na Škašově, ovšem na místě vyššího položí-
ně, a přikoupil vyhlídkou, se sádkami a kůly, nedaleko, co-
sádkých lesov, k jeho zboží příslušných. Půl lé brze měl
dvůr poplužní a to hlavně z pozemků v okolí kmetůch
kmetůch a lež z pozemků panských, takže na Škašově
mělání, toho dvora poplužního pouze s dvorem kmetůch,
a to nevelkých, setových, usadlostech bylo. Dále vystavěl
na Škašově panskou kovářnu a křem. Tak se
domnívali by, nechal Heřman po vystavení brze jižní
strah Škašova k vyššímu přístavě a upravit a pole, pře-
kopem a náspem oběhnat, jak jednes stopy toho spří-
kopem se znamenají, a na tom svahu a na vyšší
u brze ovocné sady a zahrady založit. Příhodnějšího
a příjemnějšího místa pro vystavení panského dvora
nemohl si voliti.

O vystavení brze na Škašově se to Heřmanovo zho-
žď nazýválo a psalo:

státek Škašovský,
a on se psával, pokud ten státek vložení měl, es
"na Škašově."

Heřman byl, jak se porovnání všech známých okol-
ností souditi možno, velmi podnikavý pán, zorný
hospodář, a zvelečení a zvelečení svého zboží velmi
příčinný a pečlivý a jmenovitě milovník rybní-
kářství, oně soby nad jiné výnosnějšího, oba dvě
hospodářství.

Přikoupil k Škašovskému statku vesnici
Pitonice s kostelem tam a lesy k sí vesnici přísluš-
né, které lesy se Škašovskými hraničily. O přikoupi-
mí Pitonice mělaby sí vesnici dvůr poplužní,
jako na Škašově z se hlavně z setových, usadlostech,
takže k tomu statku Škašovskému dvě dvory
poplužní patřily.

Mašovicický, Škašovský a Pitonický.

Heřman
na
Škašově

6
Herman
na
Skasově.

Se svolením a slyšením smlouvy se svým bratrem
 Vindřichem na Křezi, vystavil Herman ^{svůj} na Skasově,
 pod valným rybníkem Matrovickým, mlyn od Rameni a křích
 Koláč, a k tomu mlynu, do toho rybníka udělat, nechal až
 od Rechovi, hodinu vzdálené vesnice, náhon, kterým posok
 Klence do toho Matrovického rybníka veden byl. Zároveň
 nechal u Matrovic pod tím náhonem rybní sádky vysta-
 vět, a koupil od bratra Vindřicha jeho podlé rybníka
 Velkého Křezenského, který rybník při dělení Křežna
 k společnému držení a užívání ponechán byl. Těch ne-
 chal, několik menších rybníků znoú udělat, jmenovitě
 Sloiení a Jelení Hlavánek, pleso mezi Matrovicemi a Sukora-
 vami, na háňny z náhona, rybníčky některé nyní Sucké
 chalupy pod Rechovou ~~vedle~~ pod náhonem aj. Takléž některé
 ně rybníčky zvlášť, zvláštěm bráží šech rybníků.

Uděláním toho náhona od Rechovi k Matrovicem
 dostal toho posoka Klenceho jiný směr, a z příčiny,
 by Vindřichovi na Křezi, následkem změnění toho toku
 vody žádných škod a zkrácení se nestalo, a jmenovitě
 by mlyn Křezenský tím nenestřel, by se smlouvi,
stavení mlyna Matrovického se by kajici mezi bratřími
 z Roubna takto ustanoveno. Voda od Matrovického
 mlyna má jít ^{učiněním} rybníkem v sí smlouvi spádem ke
 Křezi, na mlyn Křezenský, by se voda do Velkého
 Křezenského rybníka, nad Křezen ležícího, pak do
 Hermanovi nevrátila; rybník Křezenský velký by
 výt jen až pod veliký železný kříž vrazemý u velikých
 stavidel toho rybníka nahánán byl, - a ne více; -
 by Herman nově strauky pod mlynem Matrovickým
 Udělané kdy toho potřeba bude, vyházeti nechal aby
 voda jinam se neotáčila; by, kdykoliv rybník Matro-
 vický u mlyna k slovení přijde, hned opět nahánán
 byl a j. Okolo 1565 vystavil Sk. ten mlyn až od Herman
 o 3 dlelt.

Herman z Roubna byl při mnoha škvělých svých
 vlastnostech puchl, neústupní a vyboviti povahy.
 Žil nelobitě s mnohými šlechtici, soustaly svým, nýbrž
 i s bratrem svým Vindřichem ne slova porozdělení
 Křežna po celý čas, proto Skasov držel, nejen v zábitých
 pánelských poměrech, nýbrž i v časých vzepřích
 a soudcích, ku kterýmž, jak z pozůstalých provedeních
 šech četných vzepřích, souvši a úředních vzepřík

Činovní směl
 toho toho pol-
 ta byl od Recho-
 vi při tu ka,
 přes nyní pa-
 ra Klence,
 a Jelení při tu
 ka k Sukora.
 Jim, když u
 ně Křezi. S-
 Knadeké byje,
 u nyní sítu
 moudru se kon-
 polsa a pol-
 kom od Matro-
 vovic spojil.

vyvolal, a nová vřelá, on Hlěman přičinil zavdat.

Hlěman 7
na
Štrašově!

Seječelši rozejři, a k tomu mezi těmi v současnosti jiji činní bratry z Růžna povolaly, byly ohlášené mlýna štrašovickeho, Jindřichův úmlouvy a podmínky ze strany Hlěmanova, pod který-
m Jindřich ten mlýn Hlěmanovi slávil povolal. Jindřich, jenž nedržim úmlouvy a podmínky se děly, náležal na to, by ten mlýn zbořen byl a voda do starého lože by opět vedena byla. Václav první rozejři stran lože mlýna neřičila však před svou zemskou. Diverznicí a přáteli obou stran, mezi nimi Karel Křazjů z Křazjů na M. Boleslavi a Jindřich Průcha z Otčina a na Benáckách, sešli se, ne pochybně je na Hlěm, a to p. 1567 v pondělí po sv. Matouši, by v se za hlavní věci mezi bratry z Růžna rozhodli. Jindřich byl Hlěman většou navěčen a škovách, a ká nedržim úmlouvy Jindřichovi se slaly, děly, neb rozhodnuto bylo, že ten mlýn zbořen být měl, avšak Hlěmanovi přeci na vůli ponecháno, by si pod jiným rybníkem, pod Kajnovským novým mlýnem vystavil. Zbořením mlýna štrašovickeho, ne dlouho ještě vystavěného, na celkem správu vody škeřiceho, byl by Hlěman značnou škodu utrpěl a nový mlýn pod Kajnovským rybníkem, na mnohem menším správu vody slávil, než dalo se mu asi vyhovně. Slíbil, což pochybena, že napravi, by mlýn dále vzjet, mohl, že se dle podmínky v úmlouvě vystavěných zachová, že voda na mlýn Hlězenský bez všeho přerušování vedená bude a J. Jindřich se s tím slibem, a obnovenou úmlouvou spokojil, a mlýn zůstal sláti.

Menci
o. z.
48
C 27

Jak se prokáže Hlěman daného slibu slouti nedbal, nek p. 1574 probmal Jindřich Hlěmana před soud zemský a k tomu žalobu proti němu podal.

1. Hlěman je nanesení rok 1567 nedostal, a stronky je zapustiti nechal, voda na mlýn Hlězenský je pravidelně neproustěl na škodu lože mlýna.
2. Je nechal na rybnici K. Hlězenským pejch, ten křebik, pod který ten rybník naháněn byl měl a - ne více, vytahnout, ten rybník jak se mu líbí a ne dle úmlouvy je naháněn na škodu mlýna Hlězenskeho.
3. Je slal na hrázi rybníka K. Hlězenskeho, a k tomu káz dle úmlouvy se svolavni ceta zůstat, měla, mosty smelati, jeden nad stonbami, druhý konec hrázi s. nad velkým spletem, a k tomu předání Jindřicha, Jindřichovi, a dle

Hleiman
na
Srašovi.

o pastvinám za sou hrázi, z kterých paslivin plat k Biezen
Dávaji, konit, nemohat.

4. Je dal, v ověho rybníka Holoubka + v hráz vyjisti, násled-
kem četvř. okolní pozemky prodaných ze Jindřova k Biezen,
zatopit.
5. Je zatopit rybníkem svým sajnove svým příkon / v obodah
a společný v Shoby Mavimě.
6. Je dal, v obodah rybníka R. Biezen skito novou hráz sedit,
a to silem na pozemku Jana Chumlery z Jindřova, pod-
Daně k Biezen.

Jindřich z Kurbana žádal, by mu do soudu Jan byl ko-
morník na spatření a ohledání všech gruntů a i k od-
měření, a Jan mu komorník Matřid Pekárek z B-
měsíc, komorník p. se seděch zemských, kterýž r. 1574
v úterý po sv. Lukášu p. s. somnosti mohl svědčit v sechny
by já habní věci spatřil a zemskému pak soudu správou a sou-
dal.

Mění
O. v.
235 8 16.

" Když jsem tam přišel, k mlynářskému J. Kelný
" jest voda jádná od mlyna, nešla, ne k mlynář toho času
" nic neměl. (I poslal jsem k mlynář mlynář do mlyna, aby
" se šou na kola pustil, že bych rád věděl, kam od těch
" mlyna odpadá a kam se obrací, což jest ten mlynář, tak
" učinil a vodu pustil. (I slyším spatřil, jak kol mni
" do toho místa přišla voda, kde jsem stál v nového obodu,
" když vodi přepravenému, je jest mied píecí do obodah
" velkého rybníka Biezen skito, šla, - a do nového obodu,
" když jdi měla nic nešlo, - pro přičem kni; je jest ta
" nová strona přeházená, leby přiložena, katem zapla-
" sena a blátem zametena byla, - i slámon zapřehořana,
" - což jsem do očiti spatřil. o čemž jest mi
" mlynář pana Hleimana z Kurbna sám správou stal, je
" jest na sou mlynář pana Hleimana do Jindřova a sou
" voda od mlyna je s koro vyjetky pamatuje do rybníka
" velkého p. B. od pastevat. "

Dale popisuje k mlynář, jak ta nová strona
šla od hráz novy přeházená, s úvazou zavěšlá je.
" Dale jest mi plot při obodah paslivině z Mavovic k
" ukazati, aby vody ven z rybníka velkého p. B.
" jdi nemohly, - a kdyby ta voda, která je do obodah p. rybní-
" ka R. Biezen odpadá, novým lokem šla, ne bylo by jádné.
" No plotu za potřeby, - šla by všecka novým lokem

Heiman
na
Štašově.

na mlýn Březenický od mlýna pana Heimannova, který je
dle smlouvy žiti má. Přitom plota v štokolě jsou mi so-
pátky ukázány ve své ležci, a nich mi správa dala líst-
je celý rok se leží, - kterými se voda do nového lona
povázeti má.

Dále jsem byl veden k háji velnický Březenický, ryb-
níka. Při lež háji bylo mi ukázáno, že byly pan Hei-
man ředitel vohy zbytků podle smlouvy a sjechtu do
skrouhy na mlýn Březenický poněti.

a ukázali mi kde jest cejch první býval, a odtud je jest
srazem, a kterém cejchu mi správu dali,

líst, že jest byl, ale je nevídi, kam se jest poděl.

o mostku na háji, který přes splav dělán byl,

správu mi líst dali, že jest jez pan Heiman smelali

dal, aby byly štokol, promi, nemohli pod dani pana

Vindřicha, majice pásky za týmž rybníkem, plaly

velké plavajice z nich a skrze se neobháňem plavn

plata dámati se ztráňovati pamm Vindřichovi.

Přiveden jsem byl k splavu, který pan

Heiman vohy, když se rybník zvodní, nabýje jez,

pnati, velké spravy líst, a když jí smeli, že pod-

daným pana Vindřicha škoby nemate činil na lůkách

jejich i jiným litem kon vodou, kteráž je zbytko, na

mlýn žiti měla pana Vindřicha, a on pan Heiman

byly jí obraci a volně do skrouhy vycházeti nedá.

Přitom předním ohledám byl Vindřich z Růbna předs-

men.

Dozvedek a plněto zemské, soudu vynešený jest štokol

znění:

Dáno ve věcech obžalobách pamm Vindřichovi - proti

p. Heimanovi z Růbna za právo; - pan Heiman

mi buď smlouvi závodit učinili, neb kon mlýn

Matrovičský ve štokol, nedělich pořad sbehlých, vy-

bořili pod pokutou, - a ostatní věc, z čehož obžalo-
van, dle smlouvy učinili, - mostky nové postaviti,
- přičemž v štokol Matrovičské, jak býval nechal,
a. t. do vše pod pokutou.

Mlýn Matrovičský zůstal stát, vybořen nebyl.

#. Pozn: " obraci " totiž do jelové skrouhy, od jejího ryb-
níka Březenického, která slouha mezi Březenem
a žitňansem živ, a na dnuhou skrouhou, která zbytko
voda z rybníka na mlýn Březenický poněti má býti má-
lá.

10
Heřman
na
Srašově.

Menší
č. z.
Půhony,
T. 10 Č. 2.

Spány Krajiš z Krajkova, M. Boleslav z Heřman, když ještě na Křižně, před vyděním toho zboží byl, a potom nenašel na stranu a obě strany se častěji gni- jem před soud zemský protáhly.

R. 1558 k němu obžalován na něj Heřmana, bratří Krajišovi Krajkov, Humát, Marek a Adam, jimž společně panství M. Boleslav patřilo, n soudu zemského vyznati:

že přišel r. 1558 v úterý po svat. Martinu, n večer s služebníky svými s pušicemi nalajenými a kohout- kami přitahenými - na zámek M. Boleslav, do po- kojů toho, kdež bratří Krajišovi obyčejně bývali a je k těmto slovy živými promluvil:

"Páni, neboť-li pokoj máte?!" a když mu od- pověděl "Ano", "Pane, mžete, kolikoby poddanými našim pokoj dejte!" a když odešel, v městě "s přísahami a zaklínáním mluvil, že jak z města "vyjde někoho zastřelí a zavraždí, a také bez "své příčiny na Malouši Křižníka střelil a zranil, "do domu Malouše zámčovníka, kde Malouš podnikem "byl, šel, zbraně své doby, jej Malouš ranami "sečnými a bodnými zranil, - chvil jej zavraždo- "val, - a šel na Tomášův Tábor k jeho pušnici, namí- "řil."

Jaký rozvrh na tuto obžalobu vyšel, známo není.

Podání panin Krajišů se to Heřmanovi z Růbna, do toho chovali, v jakých poměrech jich paní s ním žili, čehož důkazem není před.

R. 1567 obělal Heřman z Růbna Adama Krajiš z Krajkova před soud zemský a uváděl v obžalobě proti němu:

že rokem 1567, v pondělí po neděli Květní portál

Časy boreski,
půhony,
č. 24
pag. 283.

*) Pozn.

U obžaloby se také jasně zmínka o tom, že i v zámku n nijakým vystupem přišel, a na jaký zmysel a paní z Růbna z Krajišů přivešel. Možná se však domnívat, že četná záměchání, bez pokynutí panin svých, při- takovi, navštívil a takovým vystupem těch tvrdě nečinmou nezůstala, a to paní Krajišovi v obžalobě uváděl z příčin opomenutí.

Hlěman
na
Skašově.

želeď svou ze Skašova svozy pro oves konpenny do faráře
Týnského *) Matouše Mládečkého, a tam sám, když oves
nalozěn byl, na hodan k fáci přijel. Tu stanouch táv,
Petr (Kvasnička) a jiní ze vsi Týnce, a poddani pana
Adama Křajiče s nemalým počtem více jiných pomocní-
ků, Javše Barčohmězi, svým Kvasničkova k stranu
uděliti a zroniti, naň na Hlěmana s rozličnými zbraně-
mi před. Sam Týnskou přiběhl, chlicem na koliti
a ten oves konpenny a za platený jemu odruči, - a na
olážku jeho, Hlěmana, puč la k om čim, že od posed
dali, a že z vůle a z rozkazu pana Adama Křajiče,
pana svého.

R. 1578 prodal Hlěman zboží své Skašovské, a jehož gu-
lehem a zvěstiemi tak se byl přičinil, snáze omzjelosti
nad těmi neutěšenými poměry, v nichž v té krajině žil.
Koupil do zboží paní Kláška, puč la bin ka z Dominu,
manželka Křištofa z Vardenberka.
Hlěman z R. koupil Pločim' Seleni s.

R. 1610 koupil Skašovský sládek:
Mikuláš Kraloslav Růbna z R. na Březně
a tak bylo to zboží po S. lelech s Březnem opět spoje-
no, ne však co pouhé příslušnosti k Březnu, ne k
Skašovu nepřeslal byti samostatným českým sládkem,
a Růbnou z Růbna u psali co paní:
na Březně a na Skašově.

R. 30. letě válce byl celý Skašov vypálen a zručen. Úvoz žito-
la pusta a do nynější doby se v ní zachovaly jen 3 sklepy, nad
kterými, kde dříve byly stála, obilní sypka vyslavená je.
Druhá popelní a ovčín po 30. letě válce opět vyslaveny
byly, a mimo toho dvora tam nyní žádných jiných
stavení není, a Skašov co samota.

*) Pova. Týnec u Dobrušky, oně doby vesnice k panství M.
Boleslavskému příslušná a tam fara pod obojí.

Vindřich
na
Křížně

Vindřich.

1.^{mí} p. Johanka / Krajičová / z Krajků.
2.^{há} p. Salomena / z Seximova / Ustí, přejala manžela svého.
Při dělení podimětu zloží r. 1888, dostal se Vindřich
v I.^{mí} díl zloží Křížensku na podíl, a sice toto:

Křezm městčko, 24 usedlostí, širok platičích
rychtou, vyjadni;
svr. svr. popř., kostel, bez kněze, přivovar,
panský mlýn s 2 koláč.

Vindřoves, 28 usedlostí; Velib, tam jeden velký
svr. kmelci, 2 menší a chalupa nhláská.
U šholčáků 1 usedlí.
U šholčáckých 2 vyjadni krčmy; ostatní celá
ves k sílu II.^{mí}.

Rybník 14, lesů jedná polovice veškerých lesů

~~Podmínky při tom dělení Křížna, obou sílu, se týkající, byly tyto:~~

1. Rybník velký Kříženský zůstal k obou sílám
k společnému užívání saku. Každá strana si měla
k toho roku rybník, násadu na své tepce saku, -
a když každý jednou ten rybník sloví, má ten rybník
na rok na suchu zůstat a každá strana má ten
rok jednu polovic toho rybníka osívat. Všichni správ-
ci toho rybníka společně vytržovat.

2. Všichni obyvatelé, jak na I.^{mí} tak na II. sílu mají
býti s starodávním doku s tím ponechány, by
obracováním vody jinám mlýn Kříženský a
rybník Velký v Křížně škova nedělaly.

Vindřich, jenž se I.^{mí} díl zloží Křížensku na podíl
dostal, psal se poněvaž na Křížně sídem, co „na Křížně“.

Vindřich nechal na Velib svr. popř. dělat, z těch
svr. kmelcích tam a z pozemků panských a prodává
se, že obora z Velibských lesů, udělaná, přetom obražena,
jak se tam později našel, za jeho doby provedla.
Za jeho doby na Křížně byla za sílu ves Šholka, v kteréch
městech se ještě r. 1888 říkalo „na Šholčák“ a roku
1888 tam jen jeden usedlí, a ten si čítá, plácní, nové!

vystavená a osadní knihy, stáry byly ladom ležící pozemky
v níž začle seance.

Vindřich
na
Přízvě.

Zda-li Vindřich ještě jinak zboží, Přezenský puce-
bil a výnosnější učinil, známa není. Ktime Přezna
jiného zboží neměl a stále na Přízvě sídlil.

Po odětkování se Kleimana z Rukna ze Skasova, s
nímž Vindřich po umohá lela v hostavičských rozepích a
soudcích žil, nezměřily se umohá souzení poměry Přezna
ze Skasovem. Povstali totiž býz spor mezi paní Eliškou
funkrabínkou z Domina, prosávanou za Přiblofa z Hartenberka
na Vel. Přízvěci, paní na Skasovi, a tam někteří na čas
sídlím a mezi Vindřichem stran pozemků okolo rybníka
velkého Přezonského. Vindřich z Rukna vřikazý vedl, že
ten rybník, potud jen podon kopy, ke Skasovu příslušá,
okrajice vsák a chodot je k Přízvěci a je byla pozem-
ky k Přízvěci v užívání měl. Paní Eliška oproti tomu
byla pozemky co její vlastnost, se Skasovem konpenou hájila.
Rozepře s by pozemky trvala několik let.

Vindřich z R. pobnal paní Elišku před soudem zemej-
a kulo objaldu proti ní podal. Je ona paní Eliška r. 1584
a pátek před 15. ss. Šimánem a Šud, máje při sobě několik
osob s kordy a pučnicemi ozbrojených, přijela s vozy a kon-
mi na by jeho grundy, do chvobol rybníka P. Přezonského,
a tam, kdež voda zašperno nebyl, rákos, který on šimá.
pro svou potřebu posekali, na Skasov odvezli dala.

— Paní Eliška za V. Vindř. z R., je on pan Vindř. z R.
r. 1584 v sobotu pro ss. Šim. a Šud ráno na rávidi sám
osobně, máje při sobě několik lidí ozbrojených, s koni
a vozy do rybníka P. Přezonského přijel, je k Skasovu
příslušného, tu rákos je posekali, na vozy naložili a
odvezli dala. — Na které straně právo bylo, a v či pro-
spěch se rozepře ukončena byla, nepovědomo.

14.
Andriich
na
Křížně.

D. 2.
T. 16 H. 10.

Andriich učinil dvoje pořízení:
1. jetož Salom r. 1586 v sobotu po sv. Katerině
toho zvěni:

V pádu jetož k mlti ustanovuje manželku svou pani
Dobanku z Křajnu co mocnou pomocnici dítky a
pozis kateho zboží a púidal jí co spoluproměnitky:

Karla Křajně z Křajnu na Mh. Boleclavi;

Sigmunda Šellenberka z Křadi na Křocni;

Mikuláše z Růbna; bratra svého na Šitčicích;

a Šivčice, je dítky jetož bážni zboží k soběm v sětu a
"stalek jim k výjtku spravovati lúden." Ustanovil:
kdyby manželka jetož po jetož smrti star svůj proměnila,
by vydáno jí bylo věna upsaného 2000 kop gr. mlti;
polovic ovčáků, klenotů, od jala a od šitčic, šatů,
nádob, kras, ovce, jalovčeho zboží, - mimo vše to-
ho co její vlastního. Kdyby star svůj neproměnila, má
na Křížně do prvotní rejstářské syna zůstatí
a se všim zastati býti.

D. 2.
T. 23 C. 16.

r. 1586
předeli po
hrom:

II. pořízení učinil Andriich z Růbna z lůžky nemoci
ne dlouho před svou smrti na Křížně k tolo pořízení
u písomnosti inčovníků od šest zemských na Křížně
dožadanych. V pořízení tomto, sepsaném od jednoho
inčovníka Křížněho, takto ustanovil.

Rejstářský syn Andriichův, Jaroslav, má po smrti
Andriichově pozis kateho zboží, Salomeni z
Rejimova (která vydal věna již upsaného 2700 kop gr. mlti)
dvě lože šatů šitých, a povle kama, 4 koni kočov-
ské, vúz kožený s šit hlicemi a povz k tomu náležít,
10 vajmých krav, které by si vybrala, ovčáky, klenoty
a co jejího by si ponechala měla. Byť má mlti s dítky
svými na Křížně, v těch pokojích, kde bydlí a
do dvorka a Jaroslav jí, dítky její a celá stá-
jístev a jidim náležít opatřit a na koni obok za
povz šatů má. Kdyby dcery její se vdám přišly, má
Jaroslav každé 200 kop gr. jí vyplátit a slušnou
vypravu vyřídít. Nad nezletilými syny a dcerami svými
ustanovil co pomocniciky:

Mikuláše z Růbna na Šitčicích a Zamborci; bratra svého;
Viléma odkalka z Křížně na Hov. Malob. Šitčicích.

Stouččně s tím provázem na lannic, by vědli z prvněho
manželství, o klenoty a o veškeron pozůstalost po jejich
matce paní Johance z Krajků se rozdělili.

16
Vindřich

na
Řezně.

poznámka. V Ml. Boleslavi byle oně doby a později, několik
a to vědřichů domů, někteří s polním hospo-
dářstvím, v úkolní šlechtě patřících a na
těch domech žily začali savy pozůstali po
šlechtěich z toho okolí s nezletilými dítká-
mi svými. Zda-li jiz Vindřich z Dubna, toh
čarů, jim tam měl, nepovídám, ale podobá se
domu, že tak byle, neb později se tam s tím
panem Kubínem z Dubna a na Řezně při-
pomíná.

Vindřich 7 roku 1586. na Řezně.

Mikuláš

bratr (Oleřmaniv a Vindřichov, zemř. srp. 1688 z obcovské
projevitosti Přeslavský do slaly, toho viz s poznámkami
a rodovému.

Synové a dcery Vindřicha z Kubna na Březně,
roku 1680 zemřelého.

Jarosl.
1600?

Mikuláš
Vraisl.
1617

Jiri
1612?

Jaroslav,
spoludržitel
Března.

Jaroslav.

z Johanna z Olbramovic.

Jaroslav z Kubna dokončil studia svá, jak se podobá
na slavní, oně školy akademii v Geněvě ve švýcarských,
kdež slavný Keza, hlava theologů reformátských
křil. z Geněvy cestoval, a se ještě za živobytí otce svého,
ve společnosti naproti slavního Karla z Jeroslína
a Karla z Sich seněteina po Francouzsku, Anglicku
Holandsku a Německu.

Převzal po smrti otcově správu rodinného zboží co
jiz plněleby za nevěstivosti nevěstických bratrů svých,
kterij zboží Březno, jim co společně, dědicvi po otci
zůstalo, a co dostalo některéhoj zboží nevěstičmi zů-
stati.

Nevládní malce své vyplatil, jak otec jeho druhým
pořízením ustanovil na Březně ji zapoani věno.

~~Jaroslav z Březně, nepovědomo kdy před r. 1600. Ověřoval
byl bezděčným a nevěstičným na Březně, nemu nenčinil
žádného pořízeni, stran jeho pravdu na Březně se
slykajícího.~~

4. Jak se to stalo r. 1002. Mikuláš byl za pánství svého předchůdce, co sám jediný dědic Přemysl, to abych
 se nájel, nepovídom, neboť ten jeho zapsané majení se s to dělili, což jeho hadička /
 židna žmínat vedni. Přemysl však pojednou jeho král, vymanaricus po zlu, jelauci jideh,
 nezajímá jímá se s vinnou, je jedu z síla králů j. p. 1002 se poutnitig slovedak zhoj
 vyhledal byl s druhý, který dává, s nímž, p. j. M. Pral. a jedni dědic
 Přemysl byl.

Mikuláš Vladislav

Mikuláš
 Pralisl.
 na
 Přemysl a
 Šrašovi.

Roku 1003 byl za pánství svého prohlášen a děkaval stýjel
 svému příteli Ladovi, na bitvách a žambacích poví oně svi a
 přiozal, a jedním pozidatěly a bratři svých, stělichvi rovinně
 zboží Přemysli. D. Z. 101 B 13.

V Barbora, Rndovcovi z Rndova, ja se u pólota, jela
 Vaclava Rndovci z Rndova, později pána na Klášteru (přes jiz):
 na uhličkovu štátišti, žisavci a Přemyslicích, mnohé se do by
 vyvírajícího Rndovci z Čechách. Přinesla značnou věc a
 Mikuláš Vladislav j. p. 1007 na Přemysl upsal nechal pána
 a nadvína 8000 kop gr. míš. - štáti mimo to se pána značnou
 summu na Přemysl při cenzích a upsalých peněz.

D. Z.
 103 E 23.

R. 1010 koupil se svob. pána Jana Ondřejův Haffmanna za
 27.000 kop gr. míš. zboží Šrašovský, klatij, zboží, hlavně
 Hlémannem z Rndna j. p. 1008 jelašně, po plynutí 52
 let s Přemyslem opět spojens bylo, klatij co jednoké vřikela pod
 jednou správou, ne však co přislušenství k Přemyslu, nýbrž
 co samostatný šestkový štátek. Štáti Mikuláš Pralislav se po
 roce 1010 pána co na Přemysl a Šrašovi.

D. Z.
 103 G 20

Když po roce 1010 nechal se štolé Mlavimě p. diontěl
 nový štolé popluzimě udělat a bylo po roce 1010 na Přemysl
 štolé a Šrašovi štolé popluzimě:
Přemyslský, Felibský, Mlavovický, Řišimický,
Šrašovský a p. štolé Mlavimě.

Když Mikuláš z Rndna pána na Zamberec, bitvici, D. Z.
 Hl. Seleni, Dondlebech a Blati, stýjel Mikuláš Pralislav 134 F 26.
 posledním přizemím svým p. 1008 Rndovský fideikomis
 ze svých jmenovaných panství a štátek založil; měl
 Mikuláš Vladislav sepo svou synů:

Jindřicha Jana a Hlémiana štátných,
 a štolé ještě v šestém věku. Tento fideikomis měl
 štolé, ustanovení za kládatelova v prvním řadě, štátek štolé
 synů Mikuláš Vladislava, Jindřich Jan, - v pánu je to
 Jindřich Rndovcový, Hlémán Štašný a š. p. nejbližší
 a přituzens dva za kládatelova.

Mikuláš
Vrabislav
na
Přezně a
Škašově.

Mikuláš Vrabislav se po smrti zakladatele Bubnov-
ského fideikomisu a po delším sporu s bratry toho fidei-
komisu vedeným s vydatnějšími přítomnými v to dě-
dictví, se správně jeho k intencím syna svého Vindři-
cha Jana, májal, ač by fideikom. panství a slasky
ponze v správě měl, přeci, v ději psával co:
na Šamberce, šidicích / s.

D. 7.
138 M. 9.

Mikuláš Vrabislav, učinil v nemoci v přítomnosti
několik od desk zemských k němu na Přezně po-
volaných, v. 1617 v pátek po neděli, kaandi, takovéto
kváky přizemí:

synům svým nezletilým, odkázal k správnému
dědictví Přezně a Škašov, ustanovil v něm dělen
svým, všem ještě nezletilým, ním, manželky své
za pomocníky:

- Václava Bndorce, v Bndova, na Klášterci nad Sijel.
- { Jan, Mníchovem Hradišti s.
- Jana Řecha, v Čemešovské z železní
- { na Šemčicích,
- Štěpána Šančnu z Pětnic, na Študence.

Jeměl v. 1617 v pátek po Božím Těle!

Toho Mikulášem Vrabislavem ustanovení pomocníky
se netýkala Bubnovského fideikomisu, neb správu
tohoto převzali po smrti Mikulášem Vrabislavem k
punktu nápadníka Vindřicha Jana dle ustanov-
ení zakladatele zvláštní pomocníci.

První řád. (K prvnímu téhož jest toto, že žádný z tří
panů Bubnov z Bubna na Přezně po sobě tím zblížim
vládnoucí se nedělí plnostati a správi polovici svých dětek,
všick zanechal děti všechny ještě nezletilé; z těch
děti Vindřichových byl jen jeden syn pív jeho umrti plnost-
tým; Mikuláš Vrab. zanechal všechny děti ještě nezletilé.)

Dieť Mikuláš, Kralislava na Křížně a Skašově.
 r. 1617 zemřelého, přivůlání otcově přechytny nezletilí!

Jindř.
 Jan.
 r. 1682

Heiman
 Štápm
 r. 1681

Kunata
 Jarosl.
 r. 1684

Václav
 r. mladí
 r. 1628.

Johanna.

Dozina táho Mikuláše Kralislavovi vdora pani Barb.
 ra, roze na Vndorova z Bndora, co nepovidoma tky po roce
 1617 opřit prodala, za Adrika Adma Mladobuz z Solopior
 pařna, na Křížně nedalekých Křicích Slavkách, co
 vavce. Mladobuz byl v. k. c. radou, zemský sněh a komisař
 kraje Boleslavského. Zůstala po opřitném prodání, co
 v nejnéžnějších, mateřských poměrech s dětmi vyřmi
 z prvněho manželství, i v jejich dospělosti až do její
 smrti. Z druhého manželství měla jedinou dceru,
 Katerinu, r. 1644 za noubenou Vanovi Kordulovi
 ze Sloupa. Přestoupila k víře katolické, ráčila v 30-
 letí vále se svým manželem na Kř: Slavkách, v kde-
 ři sobě ten stálek od nepřítel loupeží a vypálením
 velikých škod utrpěl, jako tomu Mladobuz v jednom zápise
 vyje se zmiňuje, soby kněžských. Zemřela okolo r. 1648
 ve vlastním domě v Praze, kdež před svou smrtí nějaký
 čas žila a odležala, pojmatala se ni dole značně změní
 děti, ově z prvněho druhého manželství, a synům z
 prvněho manželství, na živu pozůstaly: Simrichovi
 Vanovi a Kunatovi Jaroslavovi.

1) Žilabnějaký čy
 před svou smrtí
 ve vlastním domě
 v Praze, v celkové
 ulici na přílulěho ka-
 r. 1646, 22. čer-
 tveřem, a Křicím
 děti, ově Křicím
 odlož, změníla, a
 synům z prvn. kř-
 Simrichovi Janovi a
 Kunat. Jaroslavovi
 k, odležala, vichom
 Křicím, kde si
 po vybylí dceru po-
 novala, zlatě říly,
 vše do stěha,
 nábytek i a kon-
 stím, v přílulěho ka-
 klov se potom panst-
 vnom z Křicím stá-
 v dom. prvněho žate
 ově, synů, by ji
 v Křicím v Křicím,
 kde první manžel
 její po křicím, poče-
 val, nechtě.
 D. 3. 287
 168

Synové Mikuláše Kralislava

byli všichni přivůlání, slavovského povstání
 proti Ferdinandovi II. nezletilí, v mladim ještě le věst,
 neúčastnili se, tedy žádný z nich, toho povstání a
 tím pádem podimně jejich zboji, promádněmu, oně stoly
 zkonfiskování, nálo. Krbnovi z Krbna, na Křížně
 byli, jako šiměl, veškerá šlechta, kraje Boleslavostím
 a, v byvalé dvo v kraji Boleslavském, vyznání neka-
 tolického, nepovidoma, za-li pod oboji, ne b za-li, a
 přiznávali k jednotě českých křicím, Křicím, jako-
 by hlavním sídlem byla Mladá Boleslav, tam si
 skupové se dohnaly s hlavním storem J. Křicím

a školy se vednoly, kteri nejprve nejším v Čechách při-
počteny byly. Ti kdo vednoly se přiznávali valná část
šlechdy v okolí Boleslavska, a mezi sou šlechtou
nejvym Rajici, nejznamenější rody, jako nap.
Krajčovi z Krajčova, páni na Ml. Boleslavi, co mnozi
ochrancovi se vednoly, monasťovani jak od strany
pod oboji, tak od katoliku; - Dominovi z Doma
na Benátskách; - Křivěčtí z Douva, na kouveni
aj. - Rndorcovi z Rndova aj. - V podobě se domn,
že i Rndnovi zt. k se vednoly se přiznávali, net s
nimi uvedenými rody nejen v Bohem přátele svi žili,
nybrž i spřizněni s nimi byli.

Domini Nejstarší dva z synů po Mikul. Matiaslavovi,
Vimřich a Jan a Heřman Šťastný nepřestoupili
po katastrofě Bělohorské k víře katolické ani
když se již plnoletými slabi, a náblak na přestoupení
nekatoliku k víře katolické činěn byl. (Když však
patentem Ferdinandem II. vydaným nariženo bylo,
že žádný nekatolický člověk v Čechách / r. 1628 /
žápn býti nesmí, - ujavěli si dva bratři Rnd-
novi z Rndva, - nábožensvi neměníti - a z
vlasti se vysléhovati.

Oni dva, když jmenovaní dva bratři z Čech vysléhovat
si umimli, byl mladší bratr jich Kinnala Jarosl.
ještě nezletilý, avšak, jak z jeho soton předpoklá-
dat lze, již před r. 1628 na víru katolickou obrá-
ceny; nejmladší z bratří, Václav, nebyl r. 1628
již naživu. Neztelilý Kinnala Jaroslav byl pod
poručenstvím páni Sabiny z Rndva, provdání
Plangvicovi z Bisкупic, seby vlastní, a soton mu nola-
norbné, poněvadž nejstarší jeho bratr o Vimřich a Jan, ač přis-
Škols. poručníci, s soton Sabinou z Rndva,
ujavěli bratři Vimřich a Jan a Heřman Šťast.
před obmjáleným vysléhováním se z Čech r. 1628
sakozoblo přátele soton emcovu, kteríž osoba v
tenko.

ledy, nemohel
ca nekatolika
poručenství za-
stávat.

H. 7.
T. 296
G. 3.

Umenovaní dva bratři se odětkli nárotem na jich
povily na chozi Přezenskem a Š. Rašovském a
prosáčkou mladšího, nezletilého bratra Kinnala
Jaroslava, proti soton, by z toho chozi olov-
ského vyplácena bylo uprosánek 18.000 kop gr. mýj.

malce jejich (Barbovi), provdaní Mladolové, a s jejich
 požadavky na tom zboží co říno, nádvěno a peníze přičtené
 měla. A toho zboží měla dáti vydáno býti seštri jejich
 (obance), kdyby k odani přičla 5000 kop gr. miš:
 a za vypravu 1000 kop gr. miš: - a slyší jejich
 Evě z Bubená na vyhování 200 kop proci, neb
 3333 kop gr. miš. najeřnou. To se však ti dva
 bratři vymínili, že, kdyby seštri jejich, neb slyší
 eva, neb obě zemřely, by dva díly z těch jiných
 rážaných peněz pami proučnice zaslala jim sam,
 kde mimo království českého pro náboženství
 zůstávají budou.

Co svědkové ti smlouvy podepsali:

Bernard, prvob. pán Taxis, hejtman kníželského
 Friedlandského, vjidel Friedlandského
 ho léná zámku Válečova.

Jan Finneš z Kutevce, rada kníželský Válečova.

Škran Bubenovského fideikomisu nemohl (Vindřich
 Jan) dáti smlouvy ani postoupení, to učinil,
 neb sáměl po zákoně spadnouš pro nejbližšího ná-
 padníka, na Finnaš z Kutevce.

Vak se stalo, co toho přičinou bylo, že bratři Bubenové
 z Bubená od svého perného předsedzeli, pro náboženství
 z vlasti se vystěhovali, slatku svých postoupili, a
 to jak se již bylo pro uzavření oně smlouvy s proučnicí
 mladšího bratra, - tak náhla upustili - a ješ se:
1628 katolíky se stali: to známo není. Možná se
 domnívat jen toliko to, že tak učinili na důstředivou
 smlouvu a věřeli přání malty jejich, která by to byla
 dojsi se jezu nesla, kdyby je byla z vlasti ze stěněho
 postavení do neznámých, nejistých poměru do cizí-
 ni obcházet viděla.

Co tomto převratu pozbyla smlouva učiněná s pami
 proučnicí sebou Sabínou vši platnosti, a věřimi
 si bratři zůstali, nevíme, vjidel se zboží odco-
 ského: Března a S. Rašova, a Vindřich Jan
 v řízení Bubenovského fideikomisu.

Společně s těmi bratry patřícími k obci Březno
a Skačov ani později nedělili, zůstavši nedělnými
toho zboží, rodinného. Oni pozůstalí po otci nem
mohli dědit, kteří na Březně se nacházeli a
ušetřeno bylo, jako hlavně klenoty, svíčky a t.
nedělili, vše se zůstalo na Březně až do r. 1631
do smrti Heřmana Štastného, bezdětného zemělce.
Tu se proto pozůstalost na nálehání Annady
Varoslavy na svou dílu rozdělena byla.

Menší
D. z.
173/36.

Jakým způsobem, si bratři Bubnové a Bubnaš tak
krátki době po přestoupení jejich k víře katolické
milost a zlatě sňatí přiznal císaři Ferdinandu II. jeho
li, tak je všichni tři bratři:

D. z.
145
F. 29.

Jindřich Jan, - Heřm. Štast., - Annada Varoslav a
sestra jejich Johanka, po zjeden starodávnicku
rybnického již r. 1629. 2. list: s předělem: a Bubna
a z litiv ^{do obce panství} povšsem byli, nepovědomi.

R. 1604 byli bratři paní Bubnovy B. a z litiv.

Jindřich Jan a Annada Varoslav
a slav bratřičto povšsem.

Jindřich Jan,

držitel Bntnovského fideikomisu a spolimajitel
Přízná a Škašova.

1. Víz sodalsty v ročokmenní

Heřman Štastrný.

Heřman
Štastrný
nevilný na
Přízně
a Škašově.

Žil v bratrem Kinnadem Jaroslavem na Přízně, Jan
se prodal, neženatý, a co starší nepochybně až do své
smrti správu zboží Přízněského a Škašovského vel.
zemel již r. 1631 a pohřben v starém kostele Přízně-
ském, kdež mu náhrobní kámen postaven byl. Tento
náhrobní kámen přenesen do nového, vyššího koste-
la Přízněského, r. 1721 dostavěného a tu v přisvě-
tění ve zdi na straně evažetia zapřen, kdež po dno
dne dobře zachovaný se nachází. Nepochybně že
lež tělesně jeho pozůstatky do toho kostela přeneš-
ny byly.

Na tomto náhrobním kamennu jest podobizna
jeho v úplném beněm vytesána a kolem se pro-
bizny nápis, který mimo jeho jména, co pána na
Přízně a Škašově a roku jeho smrti nic
více neobsahuje.

Krumata
Taroslav.

na

Riezné,
Škačové

✶

Krumata Taroslav.

1.^í p. Křivmila, Matiaslavka z Miletovic, 4 1682, 29 čel.

2.^á p. Marketa, Alžb. Kordulová z Sloupna, předtím
prodaná za pana Bavorovského z Bavorova, na
Moravě; zeměděla p. 1674.

Co smeti Heřmana, Štastného, vládl se zbojím Rieznenským
a Škačovským sám, a povodá se jí starší bratr Šimůvich
Jan celý přijel by z toho zboží, xmn pone, spollněného, mu
ponechal.

Byl, rozhodným ^{o věrnosti katoliky} katolíkem, a ačkoliv se o tom, jáhných
zprávo nezachoval, musel býti, sle porovnání všech
známých okolností, o rozšíření víry katolické na Rie.
zenskou a Škačové velmi činným a ^{o věrnosti} katolickým. Obyvatel
toho panství byli až do Křelo-horské katastrofy neomě
nekatolíci, jako celí Mh. Polesslavské okolí, a vybor
patent, vydaným Ferdinandem II., kterýmž p. r. 1623
jáhný nekatolický člověk, v čechách křpin, byti neměl,
žádala valná věčšina, jmenovitě venkovského obyva.
lelstva, při staré věci, av se za časů tehdejších, slab
so válečných, jen zákon o přisvnosti provesti, nedal.
Krumata Taroslav z Křubna, musil vsáck, se sobě sám
o sobě, s obzvláštní horlivosti a přisvnosti, se obrácením
poddaných na tom panství, na víru katolickou, přičinati,
jak z ^{o věrnosti} nastleženého porovnání domnívati se možná.
Když, totiž po ukončení 30.^í letí války, tak zvaná
reformace, náboženská povstala, totiž když přisvnými
prostředky i na násilím, nekatolíci obyvatel, na víru
katolickou obraceni byli; zasilali misionáři a usta
novení cis. Komisaři ^{o věrnosti} misijníciim do Čraby seznamy.
Kolik obyvatel, na tom křelém panství a statku, na
víru katolickou ještě a to co pravidelně obráceno bylo.
Křivo se k věci katolické přiznat, nechlel, musil se
ze země vyslekovat.
V sečce do Čraby zamilovaných seznamoch jest udáno,
že na Rieznenském panství, totiž se Škačovem, na
víru katolickou obráceno bylo 32 osob. Nežbylo, na jáhném
z okolních panstvích a statků, vle přech, obyvatel, ta
nápadně, tak málo nekatolíci, jako na Riezné, se

Škašovem. Na posledním státním domovním seznamu, jehož přidání obyvatelstvo solva jedním lidem obyvatelstva Březensko-Škašovského obnašelo, bylo přibližně seznamů na vinných obrátcích 114 osob a 4 poddaní, z toho státní pro náboženský úpoch. Na státním listě: Škašovci, seje v posledním, ku kláimuz státnímu, prouze jedna a to nověka vesnice poddanostim přislušela, bylo přibližně seznamů 20 na vinných obrátcích a 12 pro vinných úpochých obyvatelů, a j. Toto porovnání na to, jakýž je, že Krumal Jaroslav o vykoupení nekatholického vyznání na Březně a Škašově neobyčejně činným byl musel.

Možná předpokládá, že Krumal Jaroslav jistě, kostel Březenský po bohoslužby katolické upravit nechal. Do toho kostela jezdili, jak zápisy zjištěno za Krumaly Jaroslava kněží minoritů z kř. Boleslavi k vykoupení bohoslužeb a náboženských obřadů, když po r. 1630 v M. Boleslavi v husit. rozboji jaším klášterem se opřít usadili.

Přijel na Březně amtsní a ústap ptní, kdy 30. leteli valky, v kterýchto lokacích žijí Březensko-Škašovské, jako vůbec celé krajina, Mladoboleslavská, velkých škůl udrželo, zjištěno bylo, takže solva jedním polovicí obyvatelů, a se zchudlých zůstalo. Škašov byl celý vypádn a zůstal nějaký čas pustým, v ostatních vesnicích zůstalo až přes polovici velkých usadlostech pustých, nesažených, velkých množství ovčích proumů, jako v dvořu popelných, tak selořích, byl larem lejních a i, rovím zarostlých; dvořu popelných, stavení, které spáleny nebyly, zůstaly v špatném stavu, nebo byly i skvěle zrušeny.

R. 1663 zemřel mat. Vindrich Jan, první vojitel Bubenovského šlechtického, nevilný s Krumalem Jaroslavem zboji Březensko-Škašovského, a pozůstalý po něm nezletilý syn František Adam, na nějž po otci šlechtického spadl, a jehož prvním kom se obýval jeho, Krumal Jaroslav stál; - dědil po otci svůj podíl zboji Březensko-Škašovského.

26
Kinnala
Varostar
na
Kiegnu a
Skasou 3

Roku 1688, prave pouplym bi jednoho státi dělení
zboží, Kiegnu, kúte na dva díly, z jednoho dílu státek
Skasovský porsal, bylo to rozinné zboží, Kiegnu
a Skasou, opět na dva díly dělena, - z kterých dílů
jeden připadnouti měl:

Kinnalovi Varoslavovi, - druhý Františkovi Adamovi,
Dělení toho zboží vykonali zřízení de soudu, komosa-
rii, poněvadž František Adam, nepadník na ten jeden
díl se dědicovi po otci, neleželým byl. Příčina toho
dilem byla hlavně ta, by podíl toho dědicovi po matce
Siměšchaci Janovi pozůstaly, se rovnání dluhů
předán býti mohl, - a snad si i Kinnala Varoslav, do
dělení přel.

D. 2.
7/7 7.

Kinnalovi Varoslavovi se dostal na díle toto:

Kiegnu, měš, loč, ka, sory, dvůr poprt, náležiti
vystavený j. po vypálení na 30. ledi válcu/
pivovar, mlyn, kostel S.

Jitnovés, a dvě kúčky sam.

škola vysoká, a kúčková.

Telík, prony dvůr poprt sam pusedy a ovčín.

Petrnice j. ves, se Kiegnu po prvím dělení při-
kupená j.

U Kiegnu vinice pod 8 korců.

Rybníky, lesy S.

Na díle Františka Adama připadlo toto:

Skasou, sory pusedy vypálení, dvůr poprt,
spálení, ovčín nové jíž vystavený,
a prony dvůr znovu porsal osazení
chalupy sam.

Petrnice, dvůr poprt sedly, kostel a prony jedna
chalupa sam osazena.

Mabonice, dvůr poprt a mlyn.

škola Mabonice j. státek j. dvůr poprt stavení

Jitnovés sedli.

Rybníky, lesy S.

ten, klášter, buď ani nepůsobil, než jen kratičký čas o něm povybi, než žádná zmínka, se o nich ani při jeho smrti ani vypořádání učinil. To stavení, se po jeho smrti zapsalo, zvaně „klášterec“, v jehož hořemín posehodi, byly pro panské, něčímci aj. se nacházejí.

D. Z.
265
C. 23.

Den há manželka pa: Kunnaly Jaroslava, Markela Alibela učinila v. 1673, 17 dubna na Břežně při zemi. Ms. Janovica, by prohibena byla v Kosteletě klášteru v smi ni kmi v Schönbaču, načarovit, kde první manžel její, s počítal. Hlavním svědectvím prozradil ho pro ni jmění o j. učinila manželka svá, a při bu svým svým, mnoho, odkazů. Dále vyřadila z svého dědictví slovně tento:

„Dám kovi, trabitě, z Dubna J. Lotij Adlemovi, Madimilii,“
 „uvol, než starším, z oymie Kunnaly Jaroslava, prvního“
 „manželství, z odkazují kapitol 800 zl., zlatý řetěz z“
 „20^{ti} dukátů, a prsten s křiží diamanty, při čemž je jemu“
 „pocela živějším, že tak, jak jsem slibil, za druhé, man“
 „u Malicech, boji do Harty, na svatou Honu, se Boji“
 „povi, se svatému Václavovi, a se: (svatou) Jyhanu“
 „ku klášteru, či pro potřebné, ukaly si, buď, nebo, vyřadit“
 „mouli 100 zl.“ *)
 „Do Kosteletě Břeženského, odkazují přes stříbrný, zollari“
 „se: Antonina, a sum chci, by obraz se Antonina“
 „Cadranského, pan vědic, mým, - vymalovali, žal, což snadno“
 „z prodává se, pár volů z Jyby, ská, mého, a přivolebi, mým.“
 „Na druhé, dvě sukny, jednu aksami, tova, bu, hova“
 „podrábnou, s modrými, křídly, z klobouk, Jybi, Cadrans“
 „byli, mým;“
 „Jeden, ornát, s klobouk, tova, hova.“

D. Z.
115
E 29.

Zemřela v. 1674 a, kati Kunnala, se po její smrti, z její, v její pozůstalosti, uzavřel, se, v ověky, než byl, v j. na Břežně, a v smi, Kunnala, v Praze, v klobouk, ulici.

*) poznámky. Boji, kovi, něm: Heiligenblut, fontnicki, mím, lo v Jyby, kovi, se: Václav, v Hořemín, Rakousích, s kres (schl. ský, na, soujmentem, jezera.

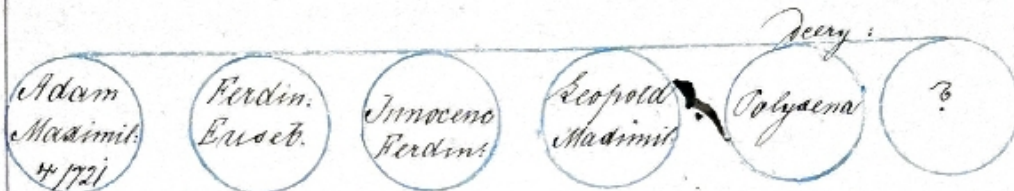
D. Z.
207 H. 2.

hrabě (Kinnala) Jaroslav ušimic p. 1684, 3 světna
 ve vlastním domě v Praze v šeltní ulici přiřizeni, a ustano-
 vit, by prohiben byl v kostelě sv. Panny Marie sněžní p. n. fran-
 tiškami, kde své jeho manželky a děti, odpočívají, a on
 Kinnala Jar. co vše a bral řádu sv. Františka v dievě,
 svého řádu do kostelě S. C. františkami; - by na všech
 panstvích jeho jednoho mu měl svatě za něj, sloužena byla,
 podání by na sv. mši vo. přišli a za něj by se, modlili, -
 a každý káň chvilých lidí se, našlo, sém jisti a piti by
 páno bylo: z každému po 1/2 lib. masa, jedno vaření,
 po 1/2 jiněli dobřeho piva, 2 libry chleba a 3 krejcarů.
 Dále ustanovil z onoho přiřizeni tento vyňatek dovolně:
 „Poněvadž na panství Přezenském a na Škašově židných pív-
 „chodiv židnůmich se nevynachází, proč pro svatější
 „psychování p. vydrj jednoho duchovního činim na budovci
 „věčně časů odkaz sakrovj. Aby žijící panství Přezna
 „a Škašova duchovním, který by v se kapli p. kosteliku
 „ve Přezně p. služby boží vykonával, aby lástně p. služba
 „na Karmelu p. kl. Koleslavě p. klášter, Monastě p. by každou
 „střední mši svat. sloužil, při které podání Přezenski,
 „židnosvěti, a Škašověti po každé někdejší přítomni
 „byli a se modlili, - každoroční 40 zly duchovně platil
 „a p. pomu žilal 4 Morce, pšenice 2 Morce a piva dobřeho
 „4 omly slouvali povinni byli. A poněvadž se věděti nemije,
 „že to, - jest co jsou předešlí podané duchovním p. se-
 „stě platili, - avšak slušná věc jest, aby správcom
 „duchovním opatřeni byli a mu společně 20 zly platili.“
 Hejstardim, synim svých Adamovi Maximilianovi
 odkázal tímto přiřizenim panství Přezno a Škašov.

Zemřel p. 1684 v stáři 73 roků, ve věku, jakij židný
 předchůdc jeho z toho rodu na Přezně nedovál.

Pozn: za hraběti Kinnaly Jaroslava přišlo v obyčej, Přezen-
 ski židji co „panství“ nazývati, Škašov však
 a Štálek, a tak se nápolom zůstal, ačkoliv obě
 vězary co do rozsáhlosti, příslušných k nim vesnic
 a j. rovny si byly.

Vznikali po hr: Krunalovi Jaroslavovi
synové a dcery, r. 1684, remičlém.

Adam Masim. nejstarší z bratří, dědil, odkazem otcovským
z rodinných panstvích a statků:

D. Z.
478 St. 4.

panství Křiženská a Skasov,
 léj Šim z Praze a vlt. Boleslaví
 a koupil po bratřích Leop. Mas. r. 1717, stat. Šebice za 21.000 zl. a
 1ⁿⁱ Marie Alžběta, poz. svobodná pání Švihovská z Riešenberka.
 2^{há} Marie Juliana, poz. brat. Kostičova / r. 1740, v sláři 80 r.

D. Z.
382 D 10

Adam Masim: dočkal za živobylí otcova, r. 1678, k upřevání, sta-
tek Šebice, zasnoubil se r. 1678, s br. Šim a Marií Alž. Švihov-
skou z Riešenberka, která po otcí dědila:

panství Čečovice a Přechovic,
 z Křesovčan, kteráž dědičství pro sebe podjela a něm manžel-
 si svém 6000 zl. co věna zapjala, proč, kterémuz napsala:
 Krunala Jaroslav ji co otec Adama Mas. na Křižni a Skasově
 8000 zl. pro věna pojistil.

D. Z.
278 P 4

R. 1700, si čerovna uemala
 Co smrti otcovi přestolel Adam Masim, na Křižni.
 R. 1700, si čerovna uemala, bratřích Marie Alžběta, na Křižni
 a Křižni, kteráž ustanovila, co dědičství:

Čečovic a Přechovic,
 jediné děti, svi z toho manželství, Marii Douché, Šobko-
 vicové z Šobovic, pročeš do postela frantiáka in skita
 v Praze, do bratry Křesovské, Křižni syn a matka
 manželství jejího protábrny byly. Křižni Křižni něm, v Křiž-
 zala 50 r.

R. 1700, si čerovna uemala, bratřích Marie Alžběta, na Křižni
 a Křižni, kteráž ustanovila, co dědičství:
 R. 1700, si čerovna uemala, bratřích Marie Alžběta, na Křižni
 a Křižni, kteráž ustanovila, co dědičství:
 R. 1700, si čerovna uemala, bratřích Marie Alžběta, na Křižni
 a Křižni, kteráž ustanovila, co dědičství:
 R. 1700, si čerovna uemala, bratřích Marie Alžběta, na Křižni
 a Křižni, kteráž ustanovila, co dědičství:

proba trvala v Bouda, do které se první pohřbená byla
před m. Adama Maximiliana, kurcie konstancie.
Kvůli tomu byla ještě po dobu chřobou v zámku spřaven.

D. 1721, 14. list. učinil na zámku přezenském přizpění takto:
Jedního syna svého Jana Josefa, kterémuž nezletilého, neta-
noval co dědic pro přezenskou vládu, malty jeho. Dále usta-
noval, by hned po své smrti, ještě ten den, obě knul v hábit
poutnický v nově vystavěném kostele sv. Václava ve přezně
vystaven a do probky, kde jeho dcera Lukrecie konstancie již
pohřbená byla, pochován byl, - a chvilu až do jeho pohřbu
z 3 kordů moutky na pečíněho chleba a 7 ct. domů by rozdán
bylo. Klášteru Cisterciáků v Trmonovicích odkázal z důchodu
přezenských ročních 80 ct. na jednu mši sv. s bytím a jedno
amiversarium. Dále ustanovil, by z vinice panské přezen-
ské potřebí vino jak ke mšim, tak pro komunikace by
kostelním přezenským a Bilevicským dávání bylo na
budoucí časy, a zavázal dědic své a budoucí páni panské
přezenské a na skálově, by amiversaria za něj rozjána
byla s penz. mšob, jakž stálo v kostele přezenském
a tamější kostelní kniha, oboje vlastně jeho ručbou potře-
no, kvůli v sobě obsahuj.

D. L.
267 H. 2.

Cozum

Země 1721.

V starém kostele přezenském byli, jak domnívali se lze a jak
i zápisy zjištěno od p. J. J. Dubny z B. na přezně
nemálo členů z toho rodu pohřbeno, a možná že ještě
předpokládá, že, když ne všem, aspoň mnohým z nich
náhrobní kamny, jak se obyčejně bývalo, postaveny byly.
Z těch náhrobních kamenů přenesen do nového kostela
franz. jeden a ten z mohu Heřmana vlastního, a 1631
zeměleku, jak s toho p. st. / na patřičném místě provede-
to. Ostatní kamny ze starší doby nebyly snad z si p. v.
činy do toho nového kostela přeneseny, jinněsaz z probu
nekalitě.

Cozum / hábitě pono termickém se tráví dom nas.
Dříve z játrů jinně přičině potěbit, nencoral,
něž z le, je v mladém věku, jakž nevlas tui
malca tui, habena Markita slý diti sl. det,
učinit, za ni se rozličných poutnických míst
pout vykonat, a nepochybi je, jas oně dby v oby-
čejí bývalo, v poutnickém hábitě.

hrabě Adam Maxim, založil jich p. 1710 při svatce, Biskup-
zenském, fundacím, má sv. a anniv. versaria, za něž byli
zemědělní členy rodu hrabat Růbna a uslanovi. Suro:

Pro sloužení má sv. anniv. versarií, mají býti při-
tomni 3 duchovní, tímž duchovní panství, Biskupenská
má dáno býti po 30 Krjce, - chvilým za 11 grošů, třech
peněz a mezi ně chude má sv. před, svolením, vydělati
chleba z 3 větelů, mrukky na pečeni; - Kantorovi,
kostelnímu a zvoníku dáno má býti 1/2 vědra
dobrého piva. - Tabule, o které se v přiznání hr. Adama Ma-
xim. fundacím, je vy fundacím má sv. a anniv. versaria
za koho sloužení byli mají, s soli obsahují, - je po kuli
votky v kostele Biskupenská zachovata, ne v ošate, se s-
pletli kniha, o které zárovň zmínka ve čim. Vše k tomu
tabule jsou fundacím má sv., jak je s jich hrabě založil,
a za koho, udáno, - a něž k tomu sv. založení je jeho
směr, přejíti připsané.

Bylo fundacím má sv. jsou na se tabule, které jsou pamě-
tnost:

Fundace.

1. Za Krumalá Jaroslava p. 1034, Křižan slinta.
2. Za paní Marie Alžb. voj. Švihovskou z Bisenbarka, paní
na Čičelích a Čičkovicích.
3. Za Adama Maxim. S. M. P. stulčického Remonice, Křiž. v. l. y.

Anniv. versaria.

1. Za stěm Kralovic, Barbora + 7 letna 1096.
2. Za paní Kralovic, Růba, voj. Švihovskou z Bisenbarka,
+ 4 března 1701.
3. " Leopolda Maxim. pána na Čičelích a Čičkovicích, + 18. 6. 1708
4. " Krumalá Jaroslava, pána na Křižni, S. Rašovic, S. Biskovic,
Křivci a Čičkovicích, + 5 čerence 1034.
5. " Sidmilda Polyxenu Kralovic z Růba, voj. Kralovic
z Mikovic, + 29 čerence 1082.
6. " Adama Max. pána na Křižni a Rašovic, + 29. 6. 1721,
v letu 73 1/2 roku.
7. " Sidmilda p. Kralovic, z Kralovic, stěm z Růba.
8. " Marie Juliane Kralovic z Růba, voj. z Švihovic, + 1740.

Opisatelé po Adamovi Maxim., r. 1721 zemělců,
syn a scera

Jan
Josef

2 2 1/2 %
~~Prokonce~~
~~Prokonce~~
Polyana
Marie
stříbrná
J

Jan Josef, při smrti otce
nezletilý. Dědictví Brýzná a
Špašova, pod poručenským
malým dílem, Marie Dubianský,
roz. Mat. z Haskic.

Marie stříbrná, prodaná za knížku
Koblovic, Koblouč, dědictví
přemyslův, Koblouč a Koblouč.

R. 1701, 18. říj. uzavřel se, když plno-
letý se stal a poskytl se o dě-
dictví Brýzná a Špašov.

Polyana, prodaná, dala r. 1720 na
svobodu, dala přezenského
100 zt. a 100 zt. na 6% chvilky
přezenským, jímž každý rád
prošel.

R. 1720 za účelem fundace na mě-
stě Vítkově ulici na Karlově
Příze se přidala sloužením 9000 zt.

R. 1702 se zasnoubil s hezkou ženou Marií z Janou
z Olav, kterou měl přinormován 500 zt. na francouzský přezen-
ském věnu a pro věnu zaplatil ročně 80.000 zt.

D. 26
354 14

Hezká Marie Dubianská, vdova po Adamovi Maxim-
lianovi učinila v Praze 8 červenci r. 1740 přiznání. Vela-
novila, kdyby v Praze zemřela, by v poslední vůli dala v přezen-
ském věnu a to věnu v hábit věnu stínoucí, kdyby však
se přeznám zemřela, v domějším věnu, v dědictví manželů, v po-
čívání, pro věnu byla. V den poslední by za ni 100 měř. v
sloužení bylo, na potom 500 měř. v rozličných čtvrtkách,
v poslední přezenském 10 měř. v:

D. 7
336 14

V přiznání tam podělala, že jest skromnějším zanechává.
Všecky věnu byla:

V poslední přezenském 600 zt. na 6%, z úroku samu kú-
penný knížka za 12 měř. v roční za ni sloužení býti
má, 6 zt. - ostatní věnu.

Dědictví věnu, věnu 100 zt. na 6%, tam 3 měř. v věnu.
Všecky přezenském, jímž každý rád, když co poručnice
syna svého se panství spravovala, ji vřel, lástka a věnu

prokazovali, odkázala 150 zl.
Březenská a Dilomická Ruska odkázala / kájmá
jedna činná iaty na ornáty - Svobkinná / panských
Droek na panská odkáz 150 zl.
Zemědělská roku 1740.

Thaké Jan Josef zemědělská mladá věku, nepovídaná žos. 6
p. 1740 / 1741 zanechal dědičství věku. Pozůstalá
po něm věru přerzala p. 1741 administraci zadluženého
panská Března a Kašova, klaci k rukou, sicut dno
udržet však nemohla.

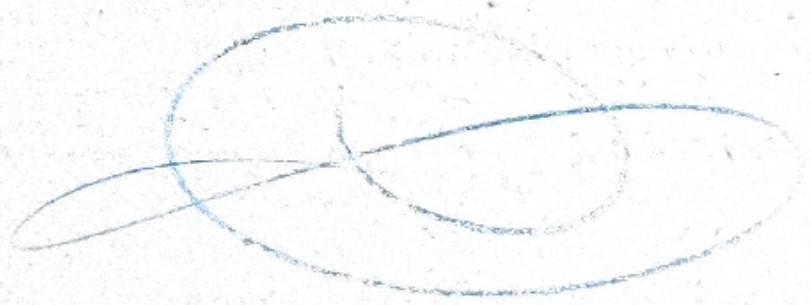
D: 1740 As byla Března a Kašovem, od p. 1544, tatý
přij 200 let v řízení roku kúbrm z kúbrna (v věřejná
dražbě prodáno. Koupil to:

svob. pán Václ. Kajimil Nedobický z Eisenbaku,
pán na Kivati.

Týž však od toho ukoupem Března, ustoupil, a
v petiční listi bylo bylo panská Březenská a Ka-
šovem p. 1751 za 156.000 zl.

prokázal Janovi Adolfovi Hammertiz Kaunic.

D. z.
658/17

Ubrabická a přelna 1884.